

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010118
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1413010118.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Oľgy Navarčíkovej a Ing. Ladislava Bartoša, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. januára 2016 v Bratislave

rozhodol:

D. V. F. Ú. G. D. X. F. M. Ý. : O.. XX.XX.XXXX X. V., Z. V.
V., U.. U. Č..XX

uznáva sa za vinného, že

v bode 1/

dňa 28. mája 2012, po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný s odsúdenými X. T. R. L. U., že vykonajú lúpež v banke, sa presunuli s osobným motorovým vozidlom značky Renault Fluence, bielej farby, evidenčné číslo vozidla: BL XXX N. s označením TAXI, ktoré viedol obžalovaný X. T., do blízkosti pobočky Československej obchodnej banky, a.s., na ulici Tomášikova č. 13 v Bratislave, pričom vo vozidle odovzdal obžalovaný V. F. krátku strelnú zbraň čiernej farby a rukavice čiernej farby odsúdenému L. U., ktorý si dal na hlavu kuklu, ktorú si však nezroloval na tvár a obžalovaný Branislav Súlovský odsúdeného L. U. inštruoval kadiaľ sa dostane do banky a potom obžalovaný L. U. v čase o 13.26 hod. vošiel do pobočky Československej obchodnej banky, a.s. v Bratislave, na ulici Tomášikova č. 13, kde pracovníčku banky poškodenú G. Š. vyzval, aby mu odovzdala peniaze, následne na ňu namieril krátku strelnú zbraň a súrtil ju, aby mu dala peniaze a po otvorení bezpečnostnej zásuvky mu poškodená G. Š. vydala peňažnú hotovosť vo výške 5 230,- Euro a odsúdený L. U. s peniazmi z pobočky odišiel. Pri pobočke banky čakal obžalovaný V. F., s ktorým sa dostali k zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu značky Renault Fluence, v ktorom čakal odsúdený X. T., do vozidla nastúpili a z miesta činu odišli a neskôr si peniaze rozdelili, pričom vyššie uvedeným konaním spôsobili poškodenú spoločnosť Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Bratislava, Michalská ul. č. 1 škodu vo výške 5 230,- Euro,

v bode 2/

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 27. júna 2012 obžalovaný s odsúdenými X. T. R. L. U., že uskutočnia lúpež v banke, odsúdený L. U. kúpil kuklu v predajni motoriek, ktorú mu následne odsúdený X. T. upravil tak, aby mala

menší otvor na oči. Následne sa všetci traja obžalovaný a obaja odsúdení presunuli na vozidle značky Audi k pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., na Čavojského ulicu č. 1/B v Bratislave, kde obžalovaný Branislav Súlovský inštruoval odsúdeného L. U. ako má postupovať pri skutku a po jeho spáchaní. Odsúdený L. U. si obliekol čiernu mikinu, čierne tepláky a obul si biele tenisky a na hlavu nasadil kuklu, ktoré pripravili obžalovaný V. F. R. D. X. T.. Obžalovaný V. F. odovzdal odsúdenému L. U. krátku strelnú zbraň čiernej farby, následne sa odsúdený L. U. presunul k vyššie uvedenej pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s. Pred pobočkou si na tvár zroloval kuklu a o 15.00 h vošiel do pobočky, v

ktorej najprv žiadal peniaze od zamestnankýň banky - poškodených M.Í. F. R. Y. P., mieriac na ne krátkou strelnou zbraňou a keď mu uviedli, že peniaze nemajú, prešiel za poškodenou U. L., na ktorú taktiež mieril krátkou strelnou zbraňou a žiadal od nej finančnú hotovosť, následne poškodená U. L. postupne otvárala časové spínače na trezoroch, pričom obžalovaný vyzval aj poškodenú M. F., aby urýchlila otváranie trezora a taktiež na ňu namieril krátku strelnú zbraň, avšak poškodená M. F. obžalovanému vysvetlila, že otváranie trezora nie je schopná urýchliť a následne obžalovanému poškodená U. L. postupne odovzdala celkovú sumu 4 175,- Euro, po čom odsúdený L. U. odišiel z pobočky s peniazmi a nastúpil do vozidla, v ktorom čakali obžalovaný V. F. a odsúdený X. T. od miesta činu odišli a neskôr si obžalovaný V. F., D. X. T. R. L. U. peniaze rozdelili, pričom spôsobili poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. škodu vo výške 4 175,- Euro.

T e d a

v bodoch 1/, 2/
obžalovaný V. F.

- spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedeným činom spôsobil väčšiu škodu a závažnejší spôsob konania (so zbraňou)

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/, 2/
obžalovaný V. F.

pokračovací trestný čin - zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k
§ 188 ods.1, ods.2 písm. b/, c/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 , § 41 ods. 2, 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody sa z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje

-výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 3T/102/2002-392, zo dňa 4.februára 2014, právoplatný dňa 23.júna 2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.marca 2013 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) pod sp.zn. 1 Pv 641/12 podal obžaloba i na obvineného V. F. (F. - Z.. Č.. D. X. Z. X. X. T. R. L. U.) - pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin - zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) k § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. v bodoch 1/ a 2/ obžaloby.

Dňa 13.mája 2013 súd vo veci vyhlásil rozsudok - pod č. k. 2 T/47/2013-1130 a nasl.

Obžalovaný V. F. bol uznaný vinným v bodoch 1/ a 2/ pre pokračovací trestný čin - zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní osem rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie obžalovaný a prokurátor.

Rozsudkom Krajského súdu Bratislava, pod č.k. 4 To/73/2013-1264 a nasl., zo dňa 4.septembra 2013 bol vo vzťahu k obžalovanému podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušený rozsudok vo vzťahu k obžalovanému V. F. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Na základe § 322 ods. 3 Tr.por.

obžalovanému V. F. bol podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov a šesť mesiacov a na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 4.septembra 2013.

Dňa 24.februára 2014 zo strany v tom čase odsúdeného V. F. prostredníctvom jeho obhajcu bol podaný návrh na povolenie obnovy konania (pod sp.zn. 2 Nt/12/2014).

Uznesením tunajšieho súdu, pod č. k. 2 Nt/12/2014-40, zo dňa 4.septembra 2014 podľa § 400 ods. 1 Tr.por. súd povolil obnovu konania v prospech odsúdeného V. F. vo veci Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 2T/47/2013 a zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 2 T/47/2013, zo dňa 13.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4 To/73/2013, zo dňa 04.09.2013 v časti výroku o vine a treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal sťažnosť prokurátor.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 2 ToS 112/2014, zo dňa 27.novembra 2014 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sťažnosť Okresného prokurátora pre Bratislava IV zamietol.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.novembra 2014.

Podľa § 404 ods. 2, veta prvá Tr.por. (upravené) - súd pokračuje po právoplatnom povolení obnovy konania v konaní na podklade pôvodnej obžaloby, ak sa nevyslovilo, že vec sa vracia prokurátorovi do prípravného konania.

Pri ďalšom konaní pred súdom sa už obžaloba predbežne neprejednáva a v konaní pokračuje súd, ktorý rozhodol o povolení obnovy konania.

Jednoznačný význam ustanovenia § 404 ods. 2 Tr.por. (jeho prvej vety) tkvie v tom, že ak po právoplatnom povolení obnovy konania súd nevrátil vec prokurátorovi do prípravného konania, potom tento súd pokračuje v konaní na podklade pôvodnej obžaloby (n.r. najvyššieho súdu 5 Ndt 32/2008).

Obžalovaný V. F. na hlavnom pojednávaní dňa 13.apríla 2015 vypovedal, že skutky, ktoré mu boli kladené za vinu v pôvodnej obžalobe pod bodom 1/ a 2/ on nespáchal.

O predmetných dvoch lúpežiach mu nič nebolo známe. Nemal vedomosť o tom, kto predmetné dve lúpeže mohol spáchať. Pokiaľ išlo o osoby - G. R. Z. - týchto poznal z eskorty (z Justičného paláca). V predmetnom „justičnom paláci“ sa spoznal s Z., s ktorým sa bavil ako s kamarátom - pretože na oddelení bolo veľa väzňov. Z. prišiel do styku s G.D., ktorý sa mu mal podľa vyjadrenia (Z.) pochváliť, že predmetné lúpeže, za ktoré bol odsúdený obžalovaný (F.) spáchal on. To bolo všetko, čo mu povedal Z.. Z minulosti on G. poznal ako feťáka, zlodeja. Keď bol i on na eskorte - zavolať ho Z., Ž. G. mu povedal, že predmetné lúpeže vykonal on (G.), za ktoré obžalovaného (F.) odsúdili. Odsúdený Mihalovič to nepovedal na Lieskovského, ale povedal to na obžalovaného F.É.. Obžalovaný F. bol vo väzbe s G. R. Z. spolu štyri dni vo veľkom otvorenom oddelení. To, že predmetné lúpeže namiesto neho mal spáchať G. sa obžalovaný dozvedel od Z. v mesiaci január 2014. Po tom, čo obžalovaný F.G. bol odsúdený za predmetné lúpeže - sa s odsúdenými U. R. T. nebavili. Mal vedomosť, že odsúdený U. vykonával trest odňatia slobody v Dubnici nad Váhom. S predmetnými odsúdenými sa o predmetných lúpežiach nebavil ani keď bol vo väzbe, pretože ako väzobný dôvod mal i ustanovenie § 71 ods. 1 písm. b/ Tr.por.).

O svojich pomeroch vypovedal, že žije v spoločnej domácnosti s družkou L. G., ktorá je len menovkyňa s vyššie uvedeným G., nie je s ním žiadnym príbuzenským pomere. S odsúdeným T. v čase keď sa voči nemu viedlo trestné konanie ohľadom predmetných lúpeží - on mal normálny kamarátsky vzťah s obžalovaným T. a tento mal i v čase výsluchu na tomto hlavnom pojednávaní. Pokiaľ išlo o odsúdeného U. s týmto nemal dobrý vzťah - mal s ním zlý vzťah už päť rokov dozadu ešte pred predmetnými lúpežami. Osobu U. charakterizoval, ako osobu, ktorá robí všade zle, robil mu problémy, prepichol mu gumené kolesá, pár krát ho obžalovaný aj zbil. Predmetné udalosti, o ktorých obžalovaný F. vypovedal ako i predmetný vzťah mal s odsúdeným U. ešte pred predmetnými lúpežami.

Na hlavnom pojednávaní dňa 5.októbra 2015 vypovedal, že o tom, že predmetný skutok mal spáchať U. G. sa dozvedel od Z. (v ústave na Chorvátskej č. 5, Bratislava) - počas eskorty asi v roku 2013-2014 v zimnom období a to v čase keď bol eskortovaný pre Okresný súd Bratislava II. Pre predmetný súd bol eskortovaný asi dva-trikrát a to z ústavu na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou.

Na hlavnom pojednávaní dňa 4.novembra 2015 vypovedal, že mal vedomosť o tom, že L. U. mal ukrytú predmetnú zbraň v hydrante v dome, ktorom býval - Saratovská č. 16, Bratislava Dúbravka. Túto

vedomosť mal od samotného L. U., že ju tam schoval. Malo to byť v hydrante na treťom poschodí. On predmetnú zbraň nevidel - že by ju mal tu uloženú L. U., R. L. U. mu to povedal.

Svedok U. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 13. apríla 2015 vypovedal, že mal vedomosť o dôvode predvolania ho na hlavné pojednávanie. K predmetnej veci vypovedal, že na oddelení väzenskom sa osobne rozprával s G. (prezývka Slinták). Keď bol v osobnom kontakte s G. - bol na predmetnom oddelení i obžalovaný F.Ú. (Súlo). Keď ho - „Slintáka tam zbadal, tak on - Súlo sa celý roztriasol, že si nevedel urobiť tam ani čaj ani kávu“. Preto sa vyššie uvedený svedok Z. D. G. Č. L. F. a tento mu „kockavo-lámavo - bol šokovaný povedal, že on (Súlo) sedí na miesto neho (G.)“. Svedok sa preto pýtal tohto G. a tento mu povedal, že malo ísť o nejakú lúpeže a že on (G.) má odtiaľ ešte aj nejakú zbraň, pištoľ. O predmetnej veci potom povedal svedok Z. obžalovanému F. a zabezpečil aby sa zišli spolu G. a s obžalovaným F.. Keď sa neskôr o veci rozprávali už všetci traja - svedok Tomeš povedal, že napíše svojmu právnenému zástupcovi JUDr. P. L. list. Na predmetnej eskorte bol predmetný svedok s obžalovaným a svedkom Lieskovským asi dva - tri týždne. Pred predmetnou udalosťou on nepoznal ani obžalovaného a ani svedka G.. O predmetnej veci sa on rozprával len s obžalovaným F. a svedkom LC.. Keď sa svedok

o predmetných lúpežiach dozvedel od G. - išiel asi za hodinu ku obžalovanému F.Ú. oznámiť predmetnú záležitosť a následne sa všetci traja stretli (pretože podľa výpovede Z. sa obžalovaný F. F. G. nepoznali a začala sa debata medzi obžalovaným F. R. G. pretože to bola podľa svedka ich záležitosť. O osobe obžalovaného V. F. vypovedal, že tohto spoznal len z justičného prostredia - zoznámili sa na eskorte v Justičnom paláci na otvorenom oddieli.

Svedok X. T. na hlavnom pojednávaní dňa 13. apríla 2015 vypovedal, že pokiaľ išlo o skutok zo dňa 28. mája 2012 (skutok pod bodom 1/ vo výrokovej časti rozsudku) predmetný skutok obžalovaný nespáchal. On viezol odsúdeného L. U. R. U. G. v taxíku. Tieto osoby ho oslovili, či ich on neodvieze do mesta. U. povedal, že mu zaplatí za cestu. Oboch viezol po celej Bratislave - a to po Karlovej Vsi, Patrónke, v meste. U. mu povedal, aby zastavil (asi na ulici Papradova). Tu mu L. U. povedal, aby ho počkal, že musí niečo vybaviť. Vrátil sa asi po desiatich minútach - následne ho viezol do Lamača a svedok X. T. potom išiel domov. Poobede išiel pre svedka L. U. do Stupavy - pretože mu telefonoval. Pokiaľ išlo o druhú lúpež - ráno sa stretol s V. F. s tým, že mal ísť s ním odniesť auto do servisu - Autoporsche na Zlatých Pieskoch. S V. F. išiel zobrať auto do servisu. Tu V. F. požičali nové motorové vozidlo značky Audi 6 modrotmavej metalízy. Bolo to také isté auto na akom prišli do predmetného servisu. Predmetné vozidlo viedol do servisu V. F.. Tento mu ráno telefonoval, či s ním neskočí do autoservisu. On išiel ku V. F. z adresy Kpt. Rašu. V. F. pre neho prišiel na aute Audi A6. Z adresy kpt. Rašu išli do uvedeného autoservisu. Do tohto servisu išli len oni dvaja. Spolu s V. F. z predmetného servisu išli domov - do Dúbravky. Na ulici kpt. Rašu V. F. ho vysadil (X. T.). Svedok T. si chcel od V. F. požičať auto - lebo potreboval ísť pre kočík. F. vysadil v podniku La bene. Medzitým svedok T. išiel domov pre veci (pretože chcel ísť do posilovne). Keď bol na ulici Trhová pred bytovým došiel prišiel za ním Martin Lieskovský a L. U. - aby ich odviezol do Karlovej Vsi - do Líščieho údolia autom Audi A6. L. U. mu povedal, že mu dobre zaplatí, že to bude len chvíľka. Oboch ich odviezol do predmetného Líščieho údolia. Tu s motorovým vozidlom stál asi 10-15 minút - pokým sa L. U. nevrátil a odviezol ich späť do Dúbravky. Následne on išiel pre predmetný kočík do Chorvátskeho Grobu ku svojej sestre. Vtedy mu volal V. F. - že potrebuje predmetné auto späť. Obaja sa stretli na nadjazde ako sa išlo na Dlhé Diely s V. F. a s jedným jeho kamarátom - majiteľom podniku La bene - U. U.. Branislav Súlovský tu prišiel na motorovom vozidle Ford asi Mondeo. On - X. T. ako sa ide smerom na Dlhé Diely čakal na V. F.. Tu mu X. T. odovzdal auto. Nepamätal si už kto ho odviezol domov na ulici kpt. Rašu či to bol V. F. R. U. U.. Na polícii na neho tlačili, aby do predmetnej veci „namočil“ F. - jemu (X. T.) povedali, že pôjde do Ilavy, ukazovali mu fotku jeho dcéry. Policajti na neho tlačili psychicky. Na polícii z predmetného dôvodu odmietol vypovedať. Na Krajskom súde sa priznal a tam mu povedali, že je účelové priznanie. Potvrdil, že spoločne s V. F. D. L. U. na dovolenku motorovým vozidlom, ktorý išiel do Bulharska. Počas cesty ako ho viezli do Brna - predmetné veci neriešili. Počas skutkov, ktoré sa L. U. kládli za vinu bol tento pod vplyvom liekov a alkoholu.

Súd vo veci oboznámil výpovede X. T. (v čase keď bol v pozícii obžalovaného v konaní pod sp.zn. 2 T/47/2012) s poukazom na rozhodnutie NS SR č. 14/2011.

Ku predmetným rozporom uviedol, že v čase keď bol v pozícii obžalovaného sa „on len bránil, bola to jeho obrana“.

Pokiaľ išlo o L. U. R. U. G. títo do jeho taxíka nastupovali pri Bille - Pod Záhradami (Bratislava IV). U. mal záujem, aby ich odviezol do mesta - konkrétne miesto nevedel, povedal len, že dobre zaplatí. Trasu akou ich viezol z ulici Pod Záhradami do mesta uviesť nevedel. viezol ich taxíkom Renault Fluence - taxíkom Primataxi bielej farby. Z taxíka na ulici Papraďova vystúpil len Ján Mihalovič. Z predmetnej ulice išli asi do Tesco Lamač kde vystúpil L.O. U.. Pokiaľ išlo o U. G. tohto vysadil v Dúbravke. On - X. T. odstaviť taxík na ulici kpt. Rašu (dúbravka). Oboch U. G. R. L. U. viezol doobeda. Pokiaľ boli obaja - U. G. R. L. U. po dvakrát v predmetnom taxíku tu popíjali borovičku a vodku a medzitým nejaké tabletky. V rámci svojho výsluchu neskôr nevedel uviesť, či predmetným motorovým vozidlom Audi A6 najprv stretol L. U. R. U. G. a týchto odviezol do Líščieho údolia alebo išiel najprv do Chorvátskeho Grobu a keď sa vracal z Chorvátskeho Grobu - či až potom odviezol U. G. R. L. U. do Líščieho údolia. Obžalovaného V. F. svedok poznal od mladosti. Je s ním v kamarátskom vzťahu.

Svedok L. U. na hlavnom pojednávaní dňa 13.apríla 2015 vypovedal, že pokiaľ išlo o skutky pod bodom 1/ a 2/ (výrokovej časti rozsudku) - predmetné skutky nespáchal V. F.. Vypovedal tak , na základe toho, že ho na toto naviedla polícia - vyšetrovatelia (príslušníci z kriminálky). Keď on vypovedal, že predmetné skutky on spáchal sám tak mu príslušníci polície neverili. Predmetné výpovede trhali - zo strany policajtov mu bolo povedané, že má povedať osobu V. F.. Zároveň mal uvádzať aj X. T.. Inú osobu uvádzať nemal.

Súd vo veci oboznámil výpovede L. U. (v čase keď bol v pozícii obžalovaného v konaní pod sp.zn. 2 T/47/2012) s poukazom na rozhodnutie NS SR č. 14/2011.

Svedok L. U. opätovne vypovedal, že V. F. je nevinný. Opätovne vypovedal, že bol nútený predmetnými vyšetrovateľmi, ktorí s ním vykonávali výsluch - títo mu prikázali ako má vypovedať.

On predmetné lúpeže dokončil sám - pri dvoch týchto lúpežoch bol s ním aj U. G. a to pri prvej a druhej lúpeži U. G. však on nepovedal čo mal v úmysle. Pri oboch lúpežoch ho viezol X. T. - a ani tento nemal vedomosť, čo mal v úmysle podobne ako U. G.. Ako kuklu tak i zbraň si on zadovážil sám.

Obžalovaného V. F. poznal asi 20 rokov. Podľa jeho výpovede je s ním v kamarátskom vzťahu.

Svedok U. G. na hlavnom pojednávaní dňa 13.apríla 2015 vypovedal,

-k skutku pod bodom 1/

že v čase dokonania prvej lúpeže - v mesiaci máj 2012 sedel spoločne s L. U. na lavičke, ktorý sa mu pochválil, že má „železo“ - zbraň. Predmetnú zbraň mu aj ukázal, následne si ju L. U. schoval za nohavice a ďalej spoločne popíjali. Ako popíjali L. U. mu povedal: „že on urobí nejaké peniaze“. Na to sa ho predmetný svedok opýtal aké a kde. Vtedy mu L. U. povedal, aby to nechal na neho - podmienka bola, že musia zohnať motorové vozidlo. Obaja potom išli ku Bille (Saratovská ulica, Bratislava). Tu na parkovisku Billa stál s taxíkom X. T.. Oni išli sa X. T. s tým, aby ich tento odviezol, že mu dajú za to peniaze. Sadli si do motorového vozidla a to na predmetnom parkovisku. Išli do Karlovej Vsi alebo na Dlhé Diely - „urobiť dielera“ - cesta, ktorou išli bola cez Metrologický ústav smerom na Dielé Diely. Zastavili s vozidlom, ako bolo parkovisko pri škole. L. U. tu vystúpil z motorového vozidla - prišiel asi za 3-4 minúty a sadol si do zadu motorového vozidla. Svedok U. G. sedel vedľa X. T. (šoféra). Na parkovisku (pri škole) sa otočili smerom pod podjazd - potom sa otočili dole na ceste ako bola

Karloveská ulica - prešli cez Karlovu Ves na Patrónku - išli cez Mlynskú dolinu, ZOO. Ich smer bola predajňa Yamaha (na Patrónke). Už v Karlovej Vsi svedok B. L. U. - že keď chce niečo vykonať musí kúpiť kuklu. Predmetnú kuklu v predmetnej predajni L. U. aj kúpil. V motorom vozidle si dali tabletky, ktoré mal pri sebe. Od predmetného miesta (Patrónka Yamaha) vyrazili smerom do mesta po ulici Pražská. Následne sa túlili po meste - išli na Račianske Mýto, Ymka, ku zimnému štadiónu - takto sa s motorovým vozidlom a šoférom X. T. vozili asi hodinu až hodinu a pol. Svedok bol unavený a opitý z predmetných tabletiiek. Počúvali hudbu v motorovom vozidle. Na to sa išli do Ružinova - vedľa nemocnice, odbočili doprava ku novostavbám. L. U. vtedy povedal, aby zastavil X. T.. I keď svedok U. G. chcel vystúpiť z motorového vozidla nestalo sa tak. Z motorového vozidla zo zadných dverí vystúpil L. U. a utekal niekam preč. Mal aj kuklu. On sa X. T. zostali sedieť v aute. Za 3-4 minúty bol L. U. naspäť. Na to im povedal: „mám to, môžeme ísť“. Svedok U. G. keďže sedel pri šoférovi sa otočil za ním na sedadlo -

a L. U. mu ukázal, že má peniaze. Svedok U. G. povedal, že idú kúpiť drogy. On osobne videl, že mal peniaze. Odtiaľ išli na Dlhé Diely a to cez Karlovu Ves (išli Casey, Molecova ulica) smerom do Dúbravky - povedľa Metrologického ústavu. Do mestskej časti Dúbravky nedošli - pretože odbočili do Lamača do obchodného domu. Tu L. U. rozdelil peniaze - niečo dal X. T.. L. U. povedal, že do obchodného domu si ide kúpiť „handry“. U. G. ho čakal v garáži obchodného domu. X. T. odišiel s motorovým vozidlom. Na L. U. on tu čakal asi 15 minút - tento mu dal okolo 700 Euro. Od obchodného domu išli „hľadať drogy“ a obaja išli do Stupavy a to taxíkom. V Stupave išli do prvej herne k automatu - zo Stupavy odchádzali okolo 20:00 hod. - 21:00 hod. a to naspäť do Bratislavy a to taxíkom zo Stupavy ku Lamaču pod viadukt.

-k skutku pod bodom 2/

S L. U. on sa stretával nepravidelne pri hradbách v mestskej časti Dúbravka. Asi - dva tri dni po meninách L. U. - ho stretol pri Saratove pri Obchodnom dome. L. U. mu povedal, aby mu U. G. „robit stenu“, že ide vykradnúť nejakú pivnicu. Za Domom kultúry (na Trhovej ulici) stretli X. T., ktorý mal v ruke tašku (zrejme bol cvičiť). Na to mu L. U. (X. T.) povedal, či nemá auto. L. U. P. X. T., aby zohnal auto, že mu slušne zaplatí. S týmto X. T. súhlasil a povedal, že do pol hodiny v prípade, že zohná auto bude pod Orimom (reštaurácia). Obaja išli preto čakať na parkovisko pred Orim svedka X. T.. Medzi tým vybehol L. U. (ktorý tu býval) zobrať nejaké veci. Vonku vyšiel s igelitkou. X. T. prišiel na aute Audi A6. U. G. si sadol vedľa šoféra - X. T. a do zadu si sadol L. U.. X. T. ich upozornil, že motorové vozidlo nie jeho, a preto aby sa ničoho v aute nechytali. Pri Orime sa otočili - šli cez ulicu Nejedlého na križovatku. Odtiaľ sa dostali na ulicu Saratovská - smerom Karlova Ves - Yuventa, kúpalisko - išli stále rovno, nikde nezabočili, nikde nezastavili. Keď boli zarovno s obchodným strediskom Centrum v Karlovej Vsi - vtedy L. U. ukázal, aby s motorovým vozidlom išiel X. T. pri Centrumu doľava - vtedy už bol prezlečený. S motorovým vozidlom pri Centrume asi 150 metrov - ukázal L. U. vysokú budovu - ktorá bola pred nimi - kúsok pri ktorej zastavil X. T. s motorovým vozidlom - bolo tu vidieť na Líščie údolie. On spoločne s X. T. zostali sedieť v motorovom vozidle. L. U.Č. stiahol kuklu a vybehol z auta. Povedal: „držte mi palce, stiahol kuklu a to bolo všetko“. Asi do 4-5 minút bol naspäť - skočil do auta, X. T. pridal na aute a dolu Karlovou Vsou išli do Dúbravky. Ako išli do Dúbravky otočili sa pri Poliklinike Karlova Ves a išli smerom Dúbravky po ulici Karloveská. Nikde nezabočili. Po celý čas ako L. U. vybehol z auta oni dvaja sedeli v motorovom vozidle a z tohto motorového vozidla nevyšli. Opäť v aute ako išli smerom do Dúbravky ukázal v aute L. U. peniaze. Vtedy im X. T. povedal, že auto mal požičané od V. F. - aby mu každý z nich dal po 200,- Euro - X. T. za požičanie auta od V. F. dostal teda 600,- Euro. X. T. ich odviezol do

Dúbravky - kde býval L. U. na ulici Saratovská. On vystúpil z auta s L.O. U. - každý z nich mal svoj podiel okolo 600,- Euro. U. G. išiel ku L. U. do brány bytového domu - pretože L. U. sa išiel prezliecť. Ako sa prezliekol a vystupoval po schodoch L. U. - zbraň schoval - „bolo počuť ako otvára hydrant alebo elektrickú rozvodovú skrinu.“ Za minútu a pol už bol dolu L. U. - zrejme nebol v byte. Obaja vyšli z brány bytového domu (a to z druhej strany ako je Orim) - vtedy sa U. G. D. L. U. čo robil. Tento mu povedal, že „urobil sporiteľňu, že on (U. G.) nemá mať strach - že ho do predmetnej veci nenamočí lebo ho pozná dlhé roky“. Igelitku vyhodil do koša pri Orime. L. U. mu stále hovoril, že ho neudá, že to hodí na X. T.. Následne išli ku Jukonu (reštaurácia) a povedal mu, že ide vybaviť drogy ku Brestovke. Tu ho U. G. čakal asi hodinu a potom ho išiel hľadať ku hradbám a do herne. Asi 10 dní odo dňa spáchania skutku U. G. napadlo, kde mala byť ukrytá zbraň - že predmetnú zbraň on odcudzí a to z dôvodu, že mal za to, že i on by niečo podobné čo urobil L. U. dokázal. Do vnútra domu sa dostal - zbraň odcudzil z elektrickej rozvodne. Predmetná zbraň tu bola zabalená. Túto zbraň zobral a snažil sa ju speňažiť. Nakoniec ju odložil do hydrantu na ulici Saratovská č. 6 na prvom poschodí. Bolo to v mesiaci október 2012 keď ju odložil do predmetného hydrantu. Motív a dôvod prečo sa priznal k predmetným lúpežiam bol ten, aby ho v budúcnosti L. U. nemohol vydierať v tom smere, že on (U. G.) vedel že predmetnú trestnú činnosť on páchal a že to on - L. U. na neho nepovedal. Nemal vedomosť, či predmetná zbraň keď ju vybral z hydrantu bola nabitá - bola zabalená v čiernej handre alebo v čiernom tričku. Keď nastúpil výkon trestu v inej veci - predmetná vec ho ubíjala. On Z. poznal z vonku, keď robil v bare (U. G.) a preto sa mu zdôveril. Z. mu povedal, že za jeho skutok pyká niekto druhý. Odkiaľ mal túto vedomosť Z. uviesť tento svedok nevedel. následne vypovedal, že Z. mu povedal, že „Slintoš, za teba sedí Sulo“. Následne keď toto vedel Z. - nechal to tak asi tri dni potom povedal (Martin Lieskovský), že napíše list. Na to mu Tomeš povedal - že je to jedna z tých správnych vecí, čo urobí. On osobne (U. G.) sa so F. keď on (U. G.Ý.) sedel na oddieli o ničom nebavil a teda sa nebavil s ním ani o tejto veci. On bolo spoločne na otvorenom oddiele spoločne so F. R. F. Z. asi dva-tri dni. Peniaze on potreboval na alimenty. Na hlavnom pojednávaní dňa 4.novembra 2015 vypovedal, že on predmetnú zbraň odcudzil Janovi (U.) z hydrantu na treťom poschodí - kde ju on odložil - bolo to na ulici Saratovská nevedel uviesť, či to bolo

číslo 6 alebo 8. Mal však vedomosť, v ktorej bráne L. U. býval. Zbraň on (svedok U. G.) odcudzil v ten deň - ako sa obaja vrátili z Karlovej Vsi - on však nemal vedomosť o tom, že malo ísť o lúpež. Predmetnú zbraň tento svedok zobral, mal ju u seba, schoval si ju. Svedok nechcel povedať na pojednávaní kde ju mal schovanú - potom predmetnú zbraň mal záujem predať a predmetnú zbraň odložil s tým, že ju vydá, aby nebol za to stíhaný. On ju schoval do paneláku kde býval „chlapčisko Vlado - priezvisko nevedel“. Tu ju schoval do hydrantu na prvom poschodí - ako boli vysoké domy za Billou. Túto zbraň tu mal schovanú asi týždeň - chcel ju predať, ale toto sa mu nepodarilo. On si preto myslel, že to pôjde hneď a preto napísal - že predmetnú zbraň je ochotný vydať za prítomnosti právneho zástupcu. V danom prípade išlo o čiernu zbraň a do veľkosti 20 cm, v danom prípade nešlo o kolt. S predmetnou zbraňou sa mu pochválil Ján Mihalovič, ktorý mu ju i ukázal. Naposledy predmetnú zbraň on videl v mesiaci september - v roku, keď bol skutok spáchaný a keď sa on s L. U. vrátil z Karlovej Vsi. On sa s L. U. poznal, stretávali sa na lavičkách, do vnútra jeho bytu nechodil. Pokiaľ išlo o obžalovaného V. F. tohto svedok poznal od malička - zo sídliska. Je s ním v normálnom vzťahu.

Zo správy od Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, Bratislava, Chorvátska 5 bolo preukázané,

vo vzťahu k obžalovanému V. F.

že po tom, čo bol rozsudok pod sp.zn. 2 T/47/2013 právoplatný dňa 4.septembra 2013

-v čase od 17.09.2013 do 12.11.2013 - bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou

-v čase od 12.11.2013 do 19.11.2013 - bol menovaný premiestnený z dôvodu súdneho pojednávania do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-v čase od 19.11.2013 do 28.01.2014 - bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou

-v čase od 28.01.2014 do 11.02.2014 - bol menovaný premiestnený z dôvodu súdneho pojednávania do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-dňa 11.02.2014 - bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou

vo vzťahu k svedkovi U. G.

-dňa 20.01.2014 menovaný nastúpil na výkon trestu do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-v čase od 20.01.2014 do 11.02.2014 bol menovaný umiestnený v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-dňa 11.02.2014 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou

vo vzťahu k svedkovi U. Z.

-v čase od 20.08.2013 do 03.09.2013 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom

-v čase od 03.09.2013 do 01.10.2013 bol menovaný premiestnený z dôvodu súdneho pojednávania do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-v čase od 01.10.2013 do 15.10.2013 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom

-v čase od 15.10.2013 do 05.11.2013 bol menovaný premiestnený z dôvodu súdneho pojednávania do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-v čase od 05.11.2013 do 26.11.2013 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom

-v čase od 26.11.2013 do 03.12.2013 bol menovaný premiestnený z dôvodu súdneho pojednávania do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-v čase od 03.12.2013 do 08.01.2014 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom

-v čase od 08.01.2014 do 14.01.2014 bol menovaný premiestnený z dôvodu vyšetrovacích úkonov do do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-v čase od 14.01.2014 do 28.01.2014 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom

-v čase od 28.01.2014 do 04.02.2014 bol menovaný premiestnený z dôvodu súdneho pojednávania do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

-dňa 04.02.2014 bol menovaný premiestnený na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom.

Z lustrácie v registri obyvateľov vo vzťahu k obžalovanému V. F. zo dňa 3.novembra 2015 je uvedený ako trvalý pobyt od 31.01.2000 Bratislava, U. U. Č.. XX.

Z lustrácie v registri obyvateľov vo vzťahu k svedkovi L.Á. U. zo dňa 3.novembra 2015 je uvedený ako trvalý pobyt od 24.02.1992 Bratislava, F.Á. Č.. XX.

Z lustrácie v registri obyvateľov vo vzťahu k svedkovi U. G. zo dňa 3.novembra 2015 je uvedený ako trvalý pobyt od 11.07.2012 Bratislava-Dúbravka.

Zo správy od Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava vo vzťahu ku v tom čase odsúdenému V. F. ku rozhodnutiu bývalého Obvodného súdu Bratislava I, sp.zn. 1 Pp/87/1992, ktorým bol podmienene prepustený dňa 14.mája 1992 - nevedeli podať stanovisko z dôvodu, že v zmysle Registratúrneho poriadku ZVJS sa osobné spisy väznených osôb archivujú maximálne päť rokov, a s odstupom času nie je možné preto podať informáciu o pobyte odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody.

Dňa 8.októbra 2013 (pečiatka Ústavu na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 7.októbra 2013) - bolo doručené podanie od V. F. (č. I. 1304).

V predmetnom podaní okrem iného uviedol: „Poviem Vám pravdu, že ešte doteraz viem kde má U. schovanú zbraň, ktorú používal na tieto lúpeže“.

Návrh na povolenie obnovy konania ohľadom sp.zn. 2 T/47/2013

-bol podaný zo strany obhajcu JUDr. P. L. osobne podané dňa 24.februára 2014 - č. I. 1-3.

-V spise (sp.zn. 2 Nt/12/2014 Okresného súdu Bratislava IV) - je založené na č. I. 6-7 podanie adresované Okresnej prokuratúre Bratislava IV U. G. - označené ako oznámenie trestnej činnosti.

V predmetnom oznámení trestnej činnosti uviedol U. G. svojim podpisom zo dňa 3.februára 2014 - že by sa chcel doznať k spáchaniu trestnej činnosti - dvoch lúpeží a to banka, pri ktorých bol spolupáchateľ spoločne s L. U. R. X. T., ktoré spoločne vykonali v roku 2012 - máj - júl a jednalo sa o prepád banky v Ružinovce na Tomášikovej ulici a to ČSOB banka - ktorú prepadol L. U. R. D. F. F. X. T. čakal v aute, ktoré bolo taxi T.. Získal podiel cca 750 Euro. Druhý prepád takisto vykonal s L. U. R. T. X. na vozidle Audi A6 v Karlovej Vsi na Čavojskej ulici - tak isto ako v prvom prípade bol on len spolujazdec. Vozidlo viedol X. T., ktorý ho mal požičané od V. F.. Prepád vykonal L. U., nakoľko - on a T. sedeli v aute. Po prepade a delení peňazí cca 1 500 Euro sa on dozvedel, že treba zaplatiť aj za požičanie auta V.Ň. F. - ktorý im zapožičal svoje auto Audi A6 tmavej farby. Po prepade ich X. T.Ý. odviezol do Dúbravky k U. domu. L. U. sa išiel prezliecť a použité veci z lúpeže hodil do kontajnera. Zbraň s ktorou to vykonal schoval do hydrantu na treťom poschodí vo svojom dome, kde som ju zobral. Nakoľko nemal peniaze keď L. U. zavreli - zobral ju (U. G.) a snažil sa ju speňažiť. To sa mu však nepodarilo, tak si ju nechal schovanú. Bol ochotný ju vydať za prítomnosti právneho zástupcu. Išlo o pištoľ 9 mm. Mal za to, že všetky okolnosti, ktoré v písomnom podaní uviedol boli pravdivé a činom tak na základe svojho svedomia alebo bol odsúdený človek, ktorý sa na týchto trestných činoch nezúčastnil. L. U. krivo obvinil V. F. - nakoľko ten ho poriadne zmlátil a veľa krát mu hovoril (L. U.) - že keď im na to prídu tak celú vinu zvalia na F. V. nakoľko sa nenávideli. Z dôvodu, že ho ťaží svedomie (U. G.) a chce napraviť chyby, ktoré vykonal - aby za jeho skutky netrpel nevinný človek - bol ochotný niesť následky za svoju

trestnú činnosť, ktorú spáchal v alkoholickom a feťáckom opojení. V. F. sa s nimi na žiadnom prepade bánk nezúčastnil. Bol ochotný sa konfrontovať aj s U. R. F. T.. Poukázal, že sa priznal sám a preto

prosil súd, aby to zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť. Trestnú činnosť páchal nakoľko nemal peniaze na alimenty. Peniaze z prepados prehral spoločne s L.O. U. v herniach. Zároveň v spise sp.zn. 2 Nt/12/2014 (č. I. 8) bol pripojený list - zrejme pre obhajcu (čau Peťo) zo dňa 3.2.14.

Súd v tejto veci poukazuje na stanovisko NS SR - R 14/2011 - výsluch obvineného bude spravidla neodkladným úkonom (§ 160 ods. 5 Tr.por. - účinného do 1.januára 2006) vo vzťahu k ďalším spoluobvineným osobám, ktorým dovtedy nemohlo byť vznesené obvinenie pre objektívne prekážky (neboli známi, na úteku a podobne) za podmienky, že pri takom výsluchu obvinený vypovedal o spoločnej trestnej činnosti spáchanej s ďalšími neskoršie spoluobvinenými alebo bola daná ina bezprostredná súvislosť trestnej činnosti takýchto neskorších spoluobvinených s trestnou činnosťou obvineného, ktorý je vypočúvaný v rámci neodkladného úkonu.

Takýto výsluch je dôkazom získaným spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku a preto je možné podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr.por. účinného do 1.januára 2006 - v súčasnosti § 263 ods. 3 Tr.por. prečítať zápisnicu výsluchu bývalého spoluobžalovaného, ktorý sa vo výpovedi na hlavnom pojednávaní v podstatných bodoch odchyľuje od svojej skoršej výpovede.

Z tohto potom plynie, že výsluch obvineného v trestnom konaní bude neodkladným úkonom, na základe ktorého je potom možné ho použiť vo vzťahu k ďalším spoluobvineným - a preto i výsluch obvinených L. U. R. X. T. - ktorí vypovedali v prípravnom konaní mohol konajúci súd prečítať na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 3 Tr.por.

Súd tak mohol postupovať aj napriek tomu, že obvinení X. T. R. L. U. vypovedali v prípravnom konaní v pozícii obvinených a na hlavnom pojednaní (po povolení obnovy konania) v postavení svedka.

Prekážkou prečítania ich výpovedí na hlavnom pojednávaní podľa ustálenej súdnej praxe by bola len situácia, ak by títo - X. T. R. L. U. na hlavnom pojednávaní (po povolení obnovy konania) využili svoje právo a odopreli vypovedať z dôvodov podľa § 130 ods. 2 Tr.por. - čo sa však v ich prípade nestalo.

Obžalovaný L. U. (v konaní sp.zn. 2 T/47/2013 - pred obnovou konania) vo veci vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 6. mája 2013,

že žalované skutky pod bodom 1/, 2/ dokonal sám.

Svoje výpovede v prípravnom konaní - v ktorých označil ako spolupáchateľov žalovaných skutkov - X. T. R. V. F. preto, lebo bol na jeho osobu vyvíjaný nátlak zo strany riaditeľa polície a rôznych vyšetrovateľov - ktorí ho motivovali možnosťou uloženia nižšieho trestu.

Obžalovaného V. F. obvinil z dôvodu, že tento ho v minulosti napadol a tak v tom videl východisko.

Pokiaľ išlo o konfrontáciu, ktorá bola vykonaná medzi ním a obžalovaným V. F. - pri tejto konfrontácii bol pod nátlakom polície - vyšetrovateľov, ktorí ho v predmetnej veci vypočúvali vykonali na neho nátlak.

Aplikujú ustanovenie § 257 ods. 8, veta posledná Tr. por. v nadväznosti na ustanovenie § 258 ods. 4 Tr. por. boli odstraňované rozpory medzi výpoveďou obžalovaného ohľadom účasti spoluobžalovaných na žalovanej trestnej činnosti z prípravného konania a z konania pred súdom.

V prípravnom konaní bol obžalovaný vypočutý viackrát.

Dňa 16. januára 2013 (č. I. 311-316) - za prítomnosti obhajcov JUDr. F. L. (obhajcu obžalovaného L. U.), Mgr. P. G. (obhajcu obžalovaného X.

T.) R. V. Ú. L.. Y.R. Y. - obhajcu obžalovaného V. F.B., ktorý bol o úkone upovedomený) - obžalovaný vypovedal ohľadom účasti spoluobžalovaných na žalovanej trestnej činnosti

- ku skutku zo dňa 28. mája 2012 - vypovedal, že asi tri týždne po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu v mesiaci apríl 2012 sa v mestskej časti Dúbravka (Bratislava) stretol s V. F.. Počas ich rozhovoru prišlo i na peniaze - V. F. mu navrhol, aby vylúpili banku. Zo začiatku on nesúhlasil, ale po tom, čo si dal alkohol súhlasil s prepados banky. Po nejakom čase prišiel ku nim X. T. R. V. F. tomuto povedal, že chcú prepadať banku. X. T. s tým súhlasil a povedal, že on ich odvezie svojim taxíkom. V tej dobe jazdil na taxíku značky Renault bielej farby - išlo o spoločnosť asi Prima Taxi. V. F. povedal, že on zabezpečí zbraň. Či od nich V. F. odišiel alebo nie, už si nepamätal, ale okolo obeda nasadli v Dúbravke do taxíka. Nepamätal si, či V. F. už kuklu mal, alebo sa zastavili na Patrónke v predajni motoriek, kde ho poslali kúpiť kuklu. Peniaze na kuklu mu dal V. F.. Potom išli do mestskej časti Ružinov, kde X. T. zaparkoval taxík za bankou. V. F. vystúpil a odišiel a po chvíli sa vrátil do auta a obžalovanému dal zbraň a rukavice. V. F. mu povedal, kade má ísť, aby sa dostal do banky. Keď obžalovaný vyšiel z banky vonku - stál

V. F. a keď ho uvidel, tak išiel k nemu. Spolu nasadli do taxíka, v ktorom ich čakal X. T. a odišli. Išli do Tesca Lamač, nakoľko mu povedali, že si musí kúpiť iné veci a tie, ktoré mal musí zahodiť. Počas cesty v aute dal zbraň V. F. a vytiahol aj peniaze, ale V. F. povedal, aby ich odložil, že potom sa rozdelia. Vysadili ho pri Tescu Lamač a oni odišli. Po kúpe iných vecí ho pred Tescom čakal iný taxík a ten ho zaviezol na Záhorie do nejakého podniku, kde za ním prišli X. T. R. V. F.. Sadol k nim do auta a išli spolu k nejakému lesíku, tam sa prezliekol a veci zahodil do lesa. Tiež si tam podelili peniaze - vrátili sa do Bratislavy a po herniach míňali peniaze.

- ku skutku zo dňa 27. júna 2012 trval na výsluchoch, ktoré vykonal dňa 26. augusta 2012 a dňa 28. augusta 2012. Navyiac vypovedal, že skutok zo dňa 27. júna 2012 vykonal spoločne s X. T. R. V. F. a to spôsobom, ktorý popísal v predmetných zápisniciach.

V rámci konfrontácie medzi obžalovaným L. U.D. R. D. V. F. dňa 28. augusta 2012 (č. I. 292-294) - za prítomnosti i obhajcu obžalovaného V. F. (L.. U. C.) obžalovaný potvrdil, že na ulici Tomášikova v Bratislave v mesiaci máj 2012 dokonal predmetnú lúpež. Navrhli mu to Branislav F. R. X. T.. Na predmetné miesto ich doviezol X. T. na taxíku spoločnosti Prima - išlo o motorové vozidlo značky Renault. V tomto motorovom vozidle boli V. F. R. X. T.. Zbraň, rukavice a kuklu mu odovzdal V. F.. Po tom, čo obžalovaný vylúpil banku utekal z banky von, ale nevedel ktorým smerom mal utekať - tak keď zbadal V. F. tento ho navigoval, ktorým smerom má ísť do auta a následne nasadol do auta. zbraň odovzdal V. F.. Peniaze si podelili všetci traja v aute. Asi mesiac - opäť po vzájomnej dohode s X. T. R. V. F. išli vylúpiť banku do Karlovej Vsi - išlo o pobočku Slovenskej sporiteľne. Viezol ich tam V. F. a to vozidlom typu Audi čiernej farby. Opätovne mu rovnakú zbraň dal V. F.. Teplátky, mikinu a botasky mu dal X. T.. Následne z auta vystúpil V. F. a išiel smerom ku banke - vrátil sa asi o päť minút a povedal obžalovanému, že môže ísť - „že je to čisté“. Keď išiel naspäť k autu obaja ho tam čakali a odišli smerom do Dúbravky. S peniazmi sa opätovne podelili. I v rámci tvrdeniam obžalovaného V. F. X. (v rámci konfrontácii) obžalovaný v celom rozsahu trval na vyššie uvedenej výpovedi.

V rámci výsluchu zo strany obžalovaných a obhajcov nebol namietaný spôsob výsluchu a ani návrhy na vykonanie ďalších úkonov.

V rámci výsluchu dňa 28. augusta 2012 (č. I. 261-268) - za prítomnosti obhajcu obžalovaného V. F. (L.. U. C.) vypovedal, že v mestskej časti Dúbravka sa stretol s V. F.. Tento mu navrhol, aby „spravil banku“, že budú mať peniaze. Keď zbadali X. T. - tohto zavolali medzi seba. Obaja ho presviedčali o vyššie uvedenom návrhu. Keď s tým obžalovaný súhlasil, X. T. povedal, že s tým tiež súhlasí - a že pôjdu jeho autom - taxíkom patriacim spoločnosti Prima Taxi. Išlo o motorové vozidlo značky Renault bielej farby, presnú značku uviesť nevedel. Ešte v predmetný deň „urobili banku v Ružinove“ - oni dvaja (X. T. R. V. F. Y.) už mali presne vytipovanú pobočku banky Československej obchodnej banky - niekde v blízkosti Tomášikovej ulice v Bratislave. Išli tam všetci traja. Už z Dúbravky šoféroval X. T. a všetci traja išli do Ružinova. V Ružinove V. F. vystúpil z vozidla a išiel sa pozrieť smerom ku pobočke. Vrátil sa asi po dvoch minútach. Keď sa vrátil sadol si do vozidla - dal obžalovanému zbraň - krátka guľová zbraň, čiernu kuklu a asi upratovacie rukavice a presne mu povedal kam má ísť a čo má

robiť. Presne mu povedal čo má kričať s tým, že oni dvaja na neho počkajú vo vozidle a keď sa vráti tak má ísť za nimi do vozidla. Podľa ich dohody mal ísť do zaparkovaného motorového vozidla, ktoré stálo tesne za pobočkou asi 300 metrov do pobočky - za bankou pri paneláku. Vonku na rohu pri pobočke stál V. F. - tento sa ho opýtal (po tom, čo obžalovaný vyšiel z pobočky) kam uteká, aby išiel do auta. V aute odovzdal zbraň obžalovanému V. F. a obaja sa ho pýtali, či má peniaze. Peniaze vytiahol, aby si ich podelili avšak obžalovaný V. F. mu povedal, že sa podelia neskôr. Vozidlo šoféroval obžalovaný X. T.. Išli smerom do Dúbravky. Povedali mu, že si musí kúpiť nejaké veci a predmetných vecí sa zbaviť, ktoré mal na sebe. Preto ho odviezli do obchodného domu TESCO Lamač. S iným taxíkom odišiel smerom na Záhorie. Sem za ním prišli obžalovaní Branislav F. R. X. T.. Opäť si presadol do taxíka, s ktorým boli v Ružinove. Odviezli ho k nejakému lesu - tam vyhodil veci, ktoré mal pri lúpeži a tu si i podelili peniaze. Peniaze počítali a delili obžalovaní X. T. R. V. F..

Zo strany suseda R. E. mu asi po mesiaci od predmetnej lúpeže bolo oznámené, že na parkovisku ho čaká obžalovaný V. F.. Na parkovisku bol obžalovaný V. F. a obžalovaný X. T. a to na vozidle typu Audi - asi A4, čiernej farby. Obžalovaný X. T. mu povedal, že motorové vozidlo je obžalovaného V. F. - je z požičovne. Obžalovaný X. T. sa ho opýtal „či nepôjdu urobiť druhú banku“. On nesúhlasil. Obaja ho začali prehovárať, že nemajú peniaze - tak ho nakoniec prehovorili. Následne mu v aute dali na prezlečenie veci. Kuklu si kúpil v predajni motoriek na Patrónke - kde ho odviezli obaja. Buď X. T. alebo jeho žena mu zošili túto kuklu, lebo mala veľký výstrih - aby mu nebolo vidieť tvár. Všetci traja išli s motorovým vozidlom išli do Karlovej Vsi. Pri Líščom údolí zaparkovali auto, kde obžalovaný V. F. vystúpil z auta. Išiel smerom k banke, myslí, že išlo o pobočku Slovenskej sporiteľne. On za ten čas ostal v aute aj s

obžalovaným X. T.. Asi po nejakých 5-10 minútach sa obžalovaný V. F. vrátil a vravel mu, že sa nikto nenachádza v okolí, nie sú tam ani žiadne kamery a povedal mu, že má vbehnúť dovnútra, vylúpiť banku a potom má utekať smerom k autu, kde ho budú čakať. On s tým súhlasil. Obžalovaný V. F. mu v aute podal tú istú zbraň, čo prvýkrát. Po tom, čo vykonal lúpež utekal smerom k Líščiemu údoliu, teda k autu. Prišiel k autu, obaja ho tam čakali, sadol si dozadu, vytiahol zbraň a vrátil ju naspäť obžalovanému V. F.. S autom išli ku obžalovanému X. T. kde si podelili peniaze. Motorové vozidlo Audi riadil obžalovaný X. T.. Povedané mu bolo, že auto je z požičovne.

Obžalovaný X. T. v prípravnom konaní bol vypočutý viackrát.

Dňa 28. augusta 2012 (č. l. 282-290) využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Dňa 26. októbra 2012 (č. l. 307-310) za prítomnosti obhajcu U. P. G. (R. C. D. D. L. U. - L. F. L., D. V. F. - L. Y. Y.) vypovedal k jednotlivým skutkom, ktoré mu boli kladené za vinu.

Ku skutku zo dňa 27. júna 2012 vypovedal, že s predmetným lúpežným prepadnutím nemá nič spoločné. Ku skutku zo dňa 28. mája 2012 vypovedal, že ani tento skutok on nespáchal. V žalovanom období bol taxikárom taxi služby Prima taxi. Nevylúčil, že v žalovanom období sa mohol nachádzať na ulici Seberíniho v Bratislave, pretože na takejto ulici majú stanovištia taxíky - tak je možné, že v tomto čase tu mohol stáť. Nevylúčil tiež ani skutočnosť, že mohol byť i na ulici Gagarinova - mohol totiž v tejto dobe zákazníka.

V rámci výsluchu zo strany obžalovaného a obhajcov nebol namietaný spôsob výsluchu a ani návrhy na vykonanie ďalších úkonov.

Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Obžalovaný V. F. v prípravnom konaní bol vypočutý viackrát.

Dňa 28. augusta 2012 (č. l. 269-279) - (bez účasti obhajkyne L. U. C. - i napriek úradnému záznamu - založený v spise č. l. 280) sa vyjadril k obžalovanému L. U. a to v tom smere, že potvrdil, že mu dal facku, ale z dôvodu, že tento rozprával, že si ho nahráva. Obžalovaného X. T. tiež poznal a to od malička - pretože spoločne bývali na jednej ulici. V mobilnom telefóne mal uložené i jeho telefónne číslo. Mal vedomosť o tom, že obžalovaný X. T. mal striebornú Octaviu - pričom túto predal asi pred týždňom, resp. desiatimi dňami jednému jeho známemu. Mal vedomosť i o tom, že obžalovaný X. T. robil taxikára - i na striebornej Octavii. Túto Octaviu používal asi dva alebo tri týždne. Predtým mal motorové vozidlo bielej farby Renault Fluence - pričom išlo o auto taxislužby Prima taxi. Toto motorové vozidlo vrátil predmetnej spoločnosti asi pred dvoma

mesiacmi keď tam ukončil pracovný pomer. Pokiaľ išlo o motorové vozidlo typu Audi A4 čiernej farby o tomto obžalovaný vypovedal, že on takéto motorové vozidlo nikdy nepoužíval. On používal motorové vozidlo Audi A6 - ktoré si požičiaval od svojej svokry. Evidenčné číslo tohto motorového vozidla je BL 365 BT. Motorové vozidlo používa približne jeden rok - občas v ňom previezol i obžalovaného Jána Mihaloviča ako i obžalovaného X. T. - napríklad keď išli do autoumyvárky. Predmetné motorové vozidlo má tmavo šedú metalízu. Vylúčil, že by on alebo, že by komukoľvek pomáhal pri lúpeži, resp. sa na nej akokoľvek podieľal. Keď videl v rámci relácie Krimi noviny prepady bánk - spoznal v nich obžalovaného L. U.. Nevedel sa vyjadriť, že by obžalovaný L. U. alebo obžalovaný X. T. mali kuklu, resp. akúkoľvek zbraň.

V rámci výsluchu zo strany obžalovaného nebol namietaný spôsob výsluchu a ani návrhy na vykonanie ďalších úkonov.

V rámci konfrontácie medzi obžalovaným L. U. R. D. V. F. Y. XX. R. XXXX (Č. G. XXX-XXX) - za P. C. D. D. V. F. (JUDr. U. C.) obžalovaný poprel tvrdenia a teda výpoveď obžalovaného L. U.. Poprel, že by sa zúčastnil predmetných lúpeží. Nemal ani vedomosť o tom, že by vykonal prepadnutia bánk obžalovaný L. U.. Nevedel uviesť z akého dôvodu tieto skutočnosti uvádzal obžalovaný, ale asi preto, že asi pred dvoma mesiacmi mu dal facku z dôvodu, že mal podozrenie, že si ho nahrával a hovoril hlúpe reči po Dúbravke. On ho však nenahrával a on (obžalovaný L. U.) to vydedukoval vo svojej alkoholickej a pervitínom prepitej hlave. Zároveň uviedol svedkov, ktorí by potvrdili ako sa správa po požití alkoholu a pervitínu. Motorové vozidlo typu Audi A6, evidenčné číslo: BL 365 BT tmavej farby mal v danom čase v oprave a namiesto neho mal požičané iné Audi A3 alebo Audi A6, evidenčné číslo uviesť nevedel. Požičané ho mal z predajne Porche (Zlaté Piesky).

V rámci výsluchu zo strany obžalovaných a obhajcov nebol namietaný spôsob výsluchu a ani návrhy na vykonanie ďalších úkonov.

Dňa 18. októbra 2012 (č. I. 295-298) za prítomnosti obhajcov obžalovaného L. U. (L.. F. L.), D. X. T. (U.. P. G.) ako i obhajcu obžalovaného L.. Y. Y. opätovne poprel spáchanie lúpežných prepadnutí bánk zo dňa 28. mája 2012 ako i zo dňa 27. júna 2012.

V rámci výsluchu zo strany obžalovaného a obhajcov nebol namietaný spôsob výsluchu a ani návrhy na vykonanie ďalších úkonov.

Dňa 22. januára 2013 (č. I. 318-321) obžalovaný za prítomnosti obhajcov - obžalovaného L. U. - L.. F. L., D. V. F. - U.. U. P. R. X. O. D. U.. P. G. (H.) za D. X. T. - D. X., Ž. Ž. P. D. D. X. T. D. O.R..

V rámci výsluchu zo strany obžalovaného a obhajcov nebol namietaný spôsob výsluchu

Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Súd v predmetnej veci po tom, čo bolo vykonané dokazovanie na súde - po povolení obnovy konania poukázal v celom rozsahu na zápisnice z hlavných pojednávaní, ktoré boli vykonané dňa 6.mája 2013, 7.mája 2013, 9.mája 2013, 13.mája 2013.

Poukázal tak na výpovede i svedkov U. L., L. G., C.. E. I., C.. P. L., R. X., Y.R. P., U. U., U. I., Y. U., M. B., L. B..

Opätovne prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku

Z prečítanej svedeckej výpovede svedkyne a zároveň poškodenej G. Š. (v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr. por.) bolo preukázané, že keď táto obslúžila jedného zákazníka, nasledujúci povedal, že chce peniaze. Hneď jej bolo jasné, že išlo o prepad. Tento muž bol v strese a mal neprijemný prenikavý pohľad. Hneď mu išla dať peniaze. Keď otvárala safemaster otočila na páchatel'a a ten na ňu mieril čiernou pištoľou. Páchatel' ju súrtil. Keď safemaster otvorila, páchatel'ovi odovzdala peniaze a tento odišiel preč. Páchatel' bol vysoký asi 165 - 170 cm, malý, mal tmavé oči a pod nosom mu rástli malé fúziky. Mal na hlave pletenú čiapku, ale túto nemal stiahnutú až na tvár. Mal tmavú bundu a pod ňou niečo bledšie, béžové alebo hnedé, presne to uviesť nevie. Ďalej popísala, aké bankovky a v akom počte

páchatel'ovi odovzdala. Následne s kolegyňou sa išli pozrieť pred pobočku, či páchatel'a niekde nevidia, ale ho už nevideli.

V rámci rekognície opoznala obžalovaného L. U. so 100 % pravdepodobnosťou.

Svedkyňa a zároveň poškodená U. L. ako v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní potvrdila, že dňa 27. júna 2012 bola na pobočke spoločne s kolegyňami Y. P. R. M. F.. Do vnútra pobočky vošiel páchatel' a ona v tomto čase bola v zadnej časti pri kopírovacom stroji. Pri kolegyňi videla stáť páchatel'a, ktorý od nej pýtal peniaze. Táto mu povedala, že peniaze nemá a tento páchatel' išiel smerom ku nej a mieril na ňu. Svedkyňa išla ku svojmu stolu - páchatel' išiel za ňou. Ona otvorila pokladňu, sadla si na stoličku. Bol nervóznym kým sa otvárala pokladňa stále kričal: „rýchlo, rýchlo to otvor, budem strieľať“ - vysvetlila mu, že na pokladni je časový zámok. Otvoril sa prvý šuplík - páchatel' si z neho zobral peniaze a čakali kým sa otvorí druhý šuplík. Počas tohto času pristúpil vedľa k stolu svedkyne M. F. či mu táto nemôže otvoriť toto rýchlejšie - ona mu odpovedala záporne. Následne sa otvoril druhý šuplík - poškodená mu podala peniaze, vložil si ich do vrecka a odišiel. Popísala ho ako osobu vysokú asi 170 cm, chudšej postavy, útlejšiu, ktorá bola celá v čiernom. Na hlave mal čiernu kuklu, bol vo veku asi 35 rokov. Iné skutočnosti uviesť nevedela.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedkyne a zároveň poškodenej M. F. (v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr. por.) mal súd preukázané, že v predmetný deň videla ako do ich pobočky vošiel muž, ktorý mal na hlave kuklu. V pravej ruke držal zbraň. Bol nízkej postavy maximálne do výšky 170 cm, chudší. Na rukách mal rukavice. Kuklu mal čiernu. Keď vošiel do pobočky išiel hneď ku nej - ona sedela pri druhom stole od okna a pýtal si od nej peniaze. Ona mu odpovedala, že peniaze nemá a potom sa vybral smerom ku kopírovaciemu stroju. Odtiaľ prišiel spoločne s kolegyňou - na ktorú mieril. Ona zadala kód na otvorenie prvého šuplíka trezoru - stále kričal, aby to bolo rýchlejšie - „rýchlo, rýchlo, zastrelím ťa, nemám čas.“ Keď sa šuplík otvoril zobral si jednu časť peňazí, druhú časť mu dala kolegyňa a všetky peniaze si strčil do ľavého predného vrecka. Potom pýtal „ešte“. Kolegyňa preto našukala kód - aby sa otvoril druhý šuplík - on zbraňou prvý šuplík zatvoril. Kým čakali, že sa otvorí druhý šuplík - opäť kričal: „rýchlo, zastrelím ťa“. Stále hovoril, že on im nechce ublížiť - len, aby mu dali peniaze a odíde preč.

Po otvorení druhého šuplíka mu kolegyňa odovzdala peniaze, ktoré si tiež dal do toho istého vrecka a odišiel preč. Celé to trvalo asi tri minúty. I keď i ona vyšla za ním vonku - videla ho len ako utekal ku smetným nádobám a ďalej nevidela. Následne bola pobočka zamknutá a prvolaná bola polícia.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedkyne a zároveň poškodenej Y. P., ktorá na hlavnom pojednávaní bola prečítaná v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr. por. mal súd preukázané, že v predmetnom čase bola spoločne so svojom kolegyňou Y. U. asi desať metrov od vchodu pobočky - kde fajčili. Po tom, čo vošli do vnútra pobočky videla páchatel'a, ktorý mal v ruke krátku zbraň. Mieril na jej osobu so zbraňou. Povedala mu, že ona peniaze nemá. Preto sa rozbehol za kolegyňou U. L., ktorá bola od nej na vzdialenosť asi štyri metre. Obaja boli za stĺpom v pobočke. Páchatel' jej hovoril, aby otvorila šuflíky, bol strašne nervózny. Pobehoval po pobočke, zbraňou mieril i na jej osobu. Po otvorení šuflíkov mu poškodená U. L. odovzdala peniaze. Páchatel'a popísala maximálne do výšky 170 cm, strednej postavy, snedej pokožky, výrazné tmavé oči a hrubé obočie. Iné skutočnosti neuviedla.

Svedkyňa a zároveň poškodená L. G. počas dokazovania vypovedala, že v predmetný deň v predmetnom čase bola v zadnej časti miestnosti záložne. Zaregistrovala ako do záložne prišiel zákazník, dokončila v zadnej časti miestnosti svoju prácu s tým, že ho následne išla obslúžiť. Osoba sa ho opýtala ohľadom mobilného telefónu značky NOKIA. Ona sa preto otočila smerom k mobilným telefónom. Ku tejto osobe bola otočená bokom. Odpovedala mu, že momentálne takýto tovar nemajú. Počas tohto ich rozhovoru vošla do záložne ďalšia osoba - muž, ktorý pozdravil. Obaja mali na sebe šiltovky, ako i slnečné okuliare. Osoba, ktorá sa ho pýtala na mobilný telefón značky NOKIA vytiahla zbraň a zároveň zakričal: „daj peniaze“ - zároveň zistila, že tento muž na ňu mieril. Ona na to zväyskla a utiekla do zadnej časti záložne a schovala sa za stenu. Vtedy si uvedomila, že predmetné osoby patrili k sebe. Potom si páchatel' predmetnú zbraň schoval a odišli preč. Celé to trvalo asi jednu minútu.

Pokiaľ išlo o prvého páchatel'a - teda osobu, ktorá na ňu mierila so zbraňou - bol vysoký okolo 170 - 180 cm, zavalitej postavy, silných ramien, vypuklého brúška, mal špecifickú chôdzu (na hlavnom pojednávaní k tejto skutočnosti vypovedala, - že táto chôdza bola ťarbavá), mal chrchlavý spodný hlas.

Druhý páchatel' úzkej štíhlejšej postavy, mal ostré črty tváre, lícne kosti, bradu a orlí nos. Mal bielu košeľu s dlhým rukávom.

Oboch opoznala i v rámci rekognície.

Na tomto výsluchu dňa 22. novembra 2012 boli prítomní obhajcovia - za obžalovaného L.. F. L., za D. X. T. - U.. P. G..

Na hlavnom pojednávaní dňa 6. mája 2013 potvrdila skutočnosti tak ako v prípravnom konaní. Oboch obžalovaných ako - L. U. Z. C. X. T. tiež opoznala- spôsobom, že pri svojom výsluchu ukázala na tieto osoby (v rámci jej výsluchu bol tu prítomný i obžalovaný V. F. - na tohto poškodená neukázala).

Naviac k veci vypovedala, že predmetná rekognícia obžalovaných sa nevykonala podľa fotografií, ktoré by jej mali byť predložené, ale podľa jej opisu a teda jej výpovede z prípravného konania. Zároveň záložňa poskytla i kamerový záznam.

V rámci rekognície, ktorá sa vykonala dňa 10. septembra 2012 svedkyňa opoznala obžalovaného X. T. podľa postavy, teda aj podľa brucha a podľa celkového výrazu so 100 % pravdepodobnosťou.

V rámci rekognície, ktorá sa vykonala dňa 10. septembra 2012 svedkyňa opoznala obžalovaného L. U. podľa brady, nosa aj podľa uší, spodnej časti tváre a postavy - bol útlejší.

Svedok a zároveň poškodený C.. E. I. po celý čas dokazovania vypovedal, že v čase keď došlo k prepadu pobočky banky bol vo svojej kancelárii so svedkom Y. P. . V predmetnej pobočke pracoval ako riaditeľ pobočky. Na jeho počítač mu prišla správa od kolegyne svedkyne Andrey Violovej o tom, že došlo k prepadu. Následne vošli do banky, keď sa tam už nenachádzal páchatel'. Na pobočku sa dostavila regionálna riaditeľka, kontrolórka a spolu s poškodenou G. Š. urobili kontrolný prepočet, pri ktorom zistili, že bola odcudzená hotovosť 5.230,- Euro. I on sa išiel pozrieť po prepade banky pred banku, či nevidia páchatel'a, ale nikoho nevidel

Svedkyňa R. X. počas celého dokazovania potvrdila, že v predmetný deň bola ako pracovníčka zamestnaná v pobočke banky. Do vnútra pobočky vošiel páchatel', ktorý na ňu upriamil pohľad a nepríjemne sa pozeral. Prešiel ku kolegyňi poškodenej G. Š.. Na nich však nevidela, pretože jej vo výhľade zavádzal stĺp. Následne počula slová ako: „rýchlo, rýchlo, rýchlejšie ... „ Z udalosti nadobudla zlý dojem, stlačila poplachové tlačidlo a riaditeľovi napísala do komunikátora, že ide o prepad. Ako

páchateľ odchádzal, pravou rukou si vkladal čiernu pištoľ na pravý bok, nevedela uviesť, či do vrečka alebo za opasok. Páchateľ mal na hlave asi čiernu rolovaciu čiapku. Mal pochudnuté až prepadnuté líca a jemné fúziky. Mal bundu tmavej farby. Páchateľ bol nižšej postavy. V rámci rekognície opoznala páchatel'a na 60 %. Keď po prepade vyšla vonku z pobočky nič nevidela a ani nikoho na blízku. Svedkyňa v rámci rekognície opoznala obžalovaného Jána Mihaloviča so 60 % pravdepodobnosťou.

Svedok C.. P. L. počas dokazovania vypovedal, že v čase keď došlo ku prepadu pobočky banky bol vo svojej kancelárii spoločne so svedkom Y. P.. V tomto čase tu bol riaditeľom predmetnej banky. Na jeho počítač mu prišla správa od kolegyne svedkyne R. X. o tom, že došlo k prepadu. Po odchode páchatel'a bola privolaná polícia a SBS. I keď po prepade banky išiel i on sa pozrieť vonku pred banku či nevidia páchatel'a - nikoho nevidel.

Svedok Y. P. počas celého dokazovania vypovedal, že v pobočke spozoroval muža, ktorý mal na hlave čiernu čiapku. Následne svedok vošiel do kancelárie riaditeľa. Keď sa tam nachádzali, riaditeľovi prišla komunikátorom správa o prepade. Keď vyšli z kancelárie riaditeľa, páchatel' sa tam už nenachádzal a ani ho nevideli v okolí pobočky. Od kolegyne sa dozvedel, že na ňu páchatel' mieril so zbraňou a tváril sa veľmi agresívne.

Svedok U. U. v prípravnom konaní vypovedal, že je majiteľom herne podniku Labene v Bratislave. Bolo to niekedy v lete roku 2012 na presný mesiac sa nepamätal, po chvíli po otvorení podniku, ktorý sa otvára v čase o 12.00 hod. prišiel do podniku obžalovaný V. F.. Sedeli tam dosť dlho. Tento ho poprosil, či by nezatelefonoval obžalovanému Viliamovi Galbavému. Telefón aj možno požičal obžalovanému V. F., čím si však nebol istý. On (svedok U. U.) sa pokúšal dovolať obžalovanému X. T., avšak sa mu nedovolal. Nevedel uviesť, či telefón zazvonil a nikto nedvíhal, alebo bol vypnutý. Keďže sa nedovolal, poprosil svedka U. I.,

či by ho neodviezol domov. Keďže kolega uviedol, že auto nemá, na základe žiadosti obžalovaného V. F. ho odviezol on. Odviezol ho konkrétne do Karlovej Vsi, na začiatok, kde ho vyložil pri nadjazde, ktorý vedie nad cestu s električkovým koľajiskom. Nepamätal si, či po ceste stretli obžalovaného X. T.. Potom sa vrátil do práce. Podľa jeho názoru na terase podniku Labene sedeli možno aj tri hodiny. Na otázku vyšetrovateľa, či sa vyššie uvedená udalosť stala 27. júna 2012, odpovedal kladne.

Na hlavnom pojednávaní dňa 7. mája 2013 vypovedal, že obžalovaný V. F. bol u neho v jeho práci (podnik Labene v Bratislave - mestská časť Dúbravka). „Strašne dlho boli v podniku - spolu sa rozprávali“. Obžalovaný V. F. požiadala jeho kolegu - svedka U. I., aby ho odviezol domov. Keďže tento svedok nemal k dispozícii motorové vozidlo, obžalovaný poprosil tohto svedka (U. U.). On ho odviezol domov - na začiatok mestskej časti Karlova Ves - na most, kde obžalovaný V. F. vystúpil z motorového vozidla a on svedok odišiel naspäť do práce. S odstupom času nevedel uviesť čas ani dátum kedy toto bolo. Do podniku Labene obžalovaný V. F. chodil často ich navštíviť. On sa obžalovaného V. F. nepýtal preto ho mal odviezť domov motorovým vozidlom. Svedok predmetnú vec neriešil, nepýtal sa ho na to. Potvrdil, že obžalovaný V. F. sa pokúšal telefonovať v predmetný deň, ale sa nedovolal. Pokúšal sa telefonovať z mobilného telefónu predmetného svedka. Svedok nevedel uviesť, aké číslo mobilného telefónu mal v predmetnom čase. Mohlo to byť také isté, aké užíval i v čase výsluchu na hlavnom pojednávaní.

V tejto súvislosti obžalovaný V. F. vo veci navrhol vykonať dôkaz a to - založenie výpisu telefonických hovorov z mobilného telefónu svedka U. U.. Tento dôkaz bol navrhnutý z dôvodu, že v inkriminovanom čase mal obžalovaný Branislav Súlovský z tohto mobilného telefónu telefonovať svojej družke.

Súd tento návrh na vykonanie dôkazu zamietol. Zamietol ho z dôvodu, že vzhľadom na odstup času temer rok - by ho nebolo možné zadovážiť, ako i z dôvodu, že vychádzajúc z výpovede svedka U. U., či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom nebolo z jeho strany vypovedané, že by tento mal v inkriminovanom čase telefonovať svojej družke. Zo strany svedka bolo vypovedané - aj to nie s istotou, že tento svedok mal umožniť obžalovanému V. F. zatelefonovať obžalovanému X. T.. Nevedel uviesť, či mobilný telefón požičal na vykonanie tohto úkonu obžalovanému V. F.. Keď sa tento svedok pokúšal o zatelefonovanie obžalovanému X. T. - bolo to bezúspešné - nevedel uviesť, či mobilný telefón zazvonil a nikto ho nedvíhal, alebo bol dokonca vypnutý. Na hlavnom pojednávaní (s odstupom dlhšieho času - t. j. temer rok) - naopak už vypovedal, že obžalovaný V. F. sa pokúšal telefonovať v predmetný deň z jeho mobilného telefónu, ale uviedol, že sa nedovolal. Neuviedol konkrétne komu mal obžalovaný telefonovať.

Svedok U. I. v prípravnom konaní vypovedal, že v žalovanom období pracoval ako barman - čašník v podniku Labene v Dúbravke. Presný dátum si nepamätal, ale okolo 12.00 h prišiel do Labene obžalovaný V. F.. Sedeli na terase, on, obžalovaný V. F. R. F. U. U.. D. V. F. potreboval niekam odvieť, avšak nakoľko on nemal auto, musel ho odvieť svedok U. U.. Nevedel však uviesť kam ho odviezol. Nepamätal si, či od neho vtedy obžalovaný V. F. žiadal o mobilný telefón, aby mohol niekam zatelefonovať. Do svojho odchodu mohol na terase sedieť obžalovaný V. F. aj päť hodín. Z podniku odišiel až vtedy, keď ho išiel svedok U. U. niekam odvieť. Nevedel uviesť, čo mal vtedy obžalovaný V. F. D. blečené. Keď vyšetrovateľ svedkovi položil otázku, či sa vyššie popísaná udalosť odohrala dňa 27. júna 2012 o 15.00 h, svedok odpovedal kladne.

Na hlavnom pojednávaní dňa 7. mája 2013 predmetný svedok vypovedal, že obžalovaní - všetci chodili do ich podniku Labene v Bratislave. I obžalovaný V. F.G. prišiel do podniku, v ktorom on pracoval. Prišiel okolo 11.00 hod. - 12.00 hod. a v podniku bol asi do 17.00 hod. Ako časové obdobie uviedol, že bolo teplo, pretože sedeli na terase. Chodieval do ich podniku tak ako chodili zákazníci - viackrát. V podniku Labene obžalovabný nebol len v tento konkrétny deň.

Súd ohľadom predmetných týchto dvoch svedkov poukazuje i na skutočnosť, že obaja svedkovia zhodne na hlavnom pojednávaní vypovedali, že obžalovaný V. F. chodil do podniku Labene často - bol teda hosťom a tak možno pochybovať, že by si títo svedkovia dokázali presne zapamätať konkrétne dni, kedy tam obžalovaný V. F. ich podnik navštívil a navyše ich požiadal i o odvoz.

Vo veci vo vzťahu k obžalovanému L. U. bol vypracovaný znalecký posudok znalcami z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria - MUDr. Natáliou Dimovou a Doc. MUDr. Eduardom Kolibášom, CSc. - z tohto znaleckého posudku na rozdiel od výpovedí obžalovaných X. T. a V. F. nebolo preukázané, že u obžalovaného L. U. v čase spáchania skutkov (28. máj 2012, 27. jún 2012, 7. august 2012) - išlo o jednoduchú alkoholovú opitost' alebo kombinovanú opitost' ľahkého až stredne ťažkého stupňa. Neviedlo to k vymiznutiu alebo k podstatnej poruche rozpoznávacích a ovládacích schopností v čase spáchania skutkov. Neboli získané údaje, ktoré by umožnili stanoviť diagnózu škodlivého užívania alkoholu. Obžalovaný nie je závislý na alkohole na rozdiel od tvrdení X. T. R. V. F. (v čase pred obnovou konania) a na rozdiel od výpovede svedka U. G. - ktorý po tom, čo bola vo veci povolená obnova konania - vypovedal, že L. U. počas predmetných dvoch skutkov (bod 1/ a 2/) spoločne s ním v motorovom vozidle požívali alkoholické nápoje ako i lieky. .

Z úradného záznamu vykonaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava IV, odbor kriminálnej polície so sídlom v Bratislave bolo vykonané operatívne šetrenie k motorovému vozidlu značky RENAULT bielej farby, ktoré mal používať obžalovaný X. T.. Takéto motorové vozidlo používal vyše pol roka - keď jazdil ako zamestnanec Taxi služby PRIMA, ktorá na výkon svojej činnosti používa motorové vozidlá značky RENAULT Fluence bielej farby s farebným označením taxislužby na bočných dverách motorového vozidla.

V predmetnej spoločnosti bol obžalovaný zamestnaný od 8. januára 2012 do 7. júna 2012. Obžalovaný jazdilo na motorovom vozidle značky RENAULT Fluence, bielej farby, evidenčné číslo: V.-XXX CZ s firemným označením č. 83.

Dňa 28. mája 2012 obžalovaný pracoval.

Zo zabezpečeného výpisu GPS systému motorového vozidla, ktoré používal v uvedený deň na výkon taxislužby - t. j. 28. mája 2012 (skutok pod bodom 1/ výrokovej časti rozsudku) - bolo zistené, že v čase keď došlo k lúpežnému prepadnutiu pobočky Československej obchodnej banky so sídlom Tomášikova č. 13 v Bratislave sa predmetné motorové vozidlo od 11.27 hod. do 12.24 hod. nachádzalo na ulici M. Sch. Trnavského, čo je pri mieste bydliska obžalovaného L. U. na Saratovskej ulici. Následne sa dostalo na Sološnickú ulicu, kde sa nachádzalo od 12.31 hod. do 12.36 hod., pričom na Sološnickej ulici býval obžalovaný V. F. (i keď mal tento trvalé bydlisko Bratislava, M. Marečka, bez prihlásenia sa zdržiaval na adrese Sološnicka č. 55, Bratislava - tieto skutočnosti uviedol i v rámci svojich výsluchov). Potom prešlo na Cestu na Červený most. Následne vozidlo prešlo na Papradovú ulicu, ktorá sa nachádza pri pobočke ČSOB, a.s. na Tomášikovej ulici č.13, teda pri mieste činu a tam sa auto nachádzalo v čase od 13.19 hod. do 13.28 hod., teda v čase spáchania skutku. Potom sa vozidlo presunulo na Gagarinovu ulicu, kde bolo od 13.29 hod. do 13.29 hod. Potom sa presunulo na Sološnickú ulicu, kde sa zdržovalo v čase od 13.48 hod. do 13.56 hod. Ako už bolo konštatované

vyššie, na Sološnickej ulici býval obžalovaný V. F.. Tu sa motorové vozidlo nachádzalo v čase od 13.48 hod. do 13.56 hod. Potom sa vozidlo premiestnilo na ulicu M. Sch. Trnavského o 14.05 hod. V čase od 14.09 hod. do 14.14 hod. sa vozidlo nachádzalo diaľnici E5, ktorá vedie pri predajni Tesco Lamač. Z výpovede obžalovaného L. U., v ktorej usvedčil oboch obžalovaných, vyplýva, že ho mali obžalovaní vysadiť z auta pri Tescu Lamač. Obžalovaný L. U., vypovedal, že potom, ako si kúpil šaty v Tesco Lamač sa premiestnil na Záhorie, kde sa potom stretol s obžalovanými V. F.Ý. R. X. T.. Z výpisu je zrejmé, že vozidlo sa nachádzalo v čase od 15.27 hod. do 17.22 hod. v Stupave a v Malackách, teda na Záhorí.

Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV bolo preukázané, že z počítačového systému taxislužby PRIMA Taxi bolo zistené, že 28. mája 2012 pred skutkom obžalovaný X. T. zobral cez dispečing poslednú zákazku o 10.57 hod.

Vykonaným policajným šetrením bolo zistené, že obžalovaný V. F. si v deň spáchania bodu 2/ výrokovej časti rozsudku (27. jún 2012) - pred jeho spáchaním, teda 27. júna 2012 o 09.15 hod. požičal v spoločnosti Porsche Inter Auto Slovakia, s.r.o. osobné motorové vozidlo značky AUDI A6 evidenčné číslo vozidla: BL-XXX V., pričom sa jednalo o vozidlo farby Aventurin blue, perl efect. Jedná sa o veľmi tmavú farbu modrého odtieňa. Tieto skutočnosti dokumentujú policajné úradné záznamy, zmluva a fotografie v predmetnom spise. Časové rozpätie požičania bol od 09.15 hod. do 16.30 hod. (žalovaný skutok pod bodom 2/ - mal byť dokonáný v čase okolo 15.00 hod.).

Taktiež bolo preverované i tvrdenie obžalovaného V. F.G., ktorý vypovedal že dňa 27. júna 2012 mal motorové vozidlo AUDI A6, evidenčné číslo vozidla: BL -XXX V., šedá metalíza tmavá, ktoré užíval a ktoré bolo písané na matku jeho priateľky v servise AUDI na Zlatých Pieskoch (Bratislava). Bolo potvrdené, že dňa 27. júna 2012 ho do predmetného servisu odovzdal a tu bolo do 2. júla 2012. Čas odovzdania do servisu bol o 09.15 hod. dňa 27. júna 2012.

V rámci výsluchu zo strany D. V. F. a obhajcov nebol namietaný spôsob výsluchu a ani návrhy na vykonanie ďalších úkonov v pôvodnom konaní -t.j. pred obnovou konania.

Nielen v pôvodnom konaní (t.j. pred povolenou obnovou konania), ale i po tom, čo bola povolená obnova konania - bol namietaný zo strany obhajoby, ale tiež navrhnutý zo strany prokurátora vykonať výsluch svedkov - príslušníkov polície - vyšetrovateľov v predmetnej veci (v danom prípade p. M. R. P. Š.). Súd tak ako to už konštatoval vo svojom rozhodnutí - rozsudku zo dňa 13.mája 2013, tak to opätovne konštatoval - poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 1 Tdo V 16/2011 - v spojitosti s výsluchom vyšetrovateľov, resp. policajtov ako svedkov v tej istej veci, či už k obsahu, spôsobu alebo priebehu nimi vykonaných procesných úkonov vo veci, v ktorej pôsobili ako orgány činné v trestnom konaní, najvyšší súd zastáva názor, že takýto úkon nemá povahu právne relevantného procesného úkonu, a preto sa ani nesmie nachádzať v trestnom spise. Postavenie orgánu činného v konkrétnej trestnej veci je nezlučiteľné s postavením svedka v nej, pretože o tom, akým spôsobom prebiehal úkon trestného konania a aký je jeho obsah svedčí zápisnica o úkone, resp. iná listina o zákonných náležitostiach tohto úkonu. Ak by vyslúchané osoby potvrdili nezákonnosť svojho postupu, došlo by z ich strany k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu - zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. V danej veci nesplnenie zákonných povinností policajtov pre nich vyplývajúcich z ustanovenia § 213 ods. 3 Tr. por. nie je možné zhojiť ich svedeckou výpoveďou, ktorou sa má dokázať, že si ich splnili. Predmetom dokazovania v trestnom konaní (§ 119 ods. 1 Tr. por.) sú totiž okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti jeho vyšetrovania. Tieto by mohli tvoriť samostatný skutok, len v prípade, ak by pri vyšetrovaní došlo k zneužívaniu právomoci verejného činiteľa, ktoré by bolo ako trestný čin predmetom trestného stíhania. Navyiac súd poukazuje pokiaľ išlo o jednotlivé výsluchy v prípravnom konaní, že na predmetných úkonoch boli osobne prítomní obhajcovia a preto je skutočne absolútne vylúčené - že by predmetní vyšetrovatelia vykonávali úkony v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku. Predmetní obhajcovia by predsa takéto skutočnosti namietali a žiadali, aby boli protokolované v zápisniciach z výsluchov. Tieto skutočnosti v predmetných zápisniciach nie sú uvádzané - ale naopak s obsahom zápisnice súhlasili.

Na základe takto zisteného stavu veci súd zistil tento skutkový stav veci:

Odsúdení L. U. R. X. T. R. D. V. F. sa pred spáchaním jednotlivých skutkov pod bodom 1/ a 2/ výrokovej časti rozsudku poznali niekoľko rokov a to z miesta ich spoločného bydliska - mestská časť Dúbravka v Bratislave.

K skutku bodu 1/

V mesiaci apríl 2012 bol odsúdený L. U. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Po tom čo bol podmienene prepustený býval na adrese F. Č.. XX, Bratislava u svojej matky. Predmetný deň dokonania prvého skutku - 28. mája 2012 požíval alkoholické nápoje spoločne s obžalovaným V. F.G.. Tento mu navrhol, aby vykradol banku. Po tom, čo požívali alkoholické nápoje prišiel ku nim odsúdený X. T. - s ktorým sa tiež rozprávali a obaja presviedčali na nahovárali na vykonanie lúpeže banky. Odsúdený L. U. s týmto nakoniec súhlasil. Takto popísané skutočnosti boli preukázané i z výpisu GPS vo vzťahu k odsúdenému X. T.. Tento totiž v žalovanom období pracoval ako taxikár spoločnosti Taxi Prima. K dispozícii mal motorové vozidlo typu Renault Fluence, bielej farby. Z predmetného výpisu GPS bolo preukázané, že v čase od 11.27 hod. do 12.24 hod. - sa toto motorové vozidlo nachádzalo na mieste kde sa nachádzali a popíjali odsúdený L. U. R. D. V. F.. Po ich vzájomnej dohode bolo potvrdené nielen výpoveďou odsúdeného L. U., ale i listinným dôkazom - GPS - že sa presunuli týmto motorovým vozidlom na ulicu Sološnická č. 55, Bratislava - kde býval obžalovaný V. F.. V byte sa zdržal len veľmi krátky čas - päť minút. V aute následne boli odovzdané odsúdenému L. U. zbraň, rukavice obžalovaný V. F.. Pokiaľ išlo o predmetnú kuklu táto bola pre odsúdeného L. U. väčšia a preto mu riadne tvár nezakryla. Potom sa motorovým vozidlom, ktoré po celý čas viedol odsúdený X. T. presunuli ku predmetnému peňažnému ústavu na ulici Tomášikova č. 13. Pred tým ako do vnútra peňažného ústavu vošiel odsúdený L. U. - D. V. F. vystúpil z motorového vozidla a išiel sa pozrieť smerom ku predmetnej pobočke. Po jeho návrate a inštrukciách z motorového vozidla vystúpil odsúdený a vykonal predmetný prepád banky - tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Tieto skutočnosti ohľadom predmetného prepádu potvrdil nielen sám odsúdený L. U., ale boli preukázané i výpoveďou poškodenej G. Š. R. F. R. X., C.. P. L., Y. P.. Po predmetnom prepade odsúdený L. U. opätovne nastúpil do predmetného motorového vozidla a ako bolo podrobne rozvedené listinným dôkazom - GPS (i v súlade s výpoveďou odsúdeného L. U.) s predmetnými odcudzenými peniazmi išli všetci traja na predmetnom motorovom vozidle smerom do mestskej časti Dúbravka. Motorové vozidlo zastavilo pred nákupným centrom Tesco Lamač - s tým, že v jeho vnútri si odsúdený L. U. kúpil iné oblečenie a následne sa presunul na Záhorie. Sem za ním prišli i odsúdený X. T. F. F. D. V. F. opäť na motorovom vozidle, ktoré viedol odsúdený X. T. - Octavia striebornej farby. Peniaze si tu rozdelili. Okrem výpovede odsúdeného L. U. V. Z. Ž. Y. F. P. C. X. F. G. Š., R. X., C.. P. L., Y. P.. Vo veci bol zadovážený kamerový systém, ktorý usvedčil odsúdeného L. na U. z predmetného prepádu peňažného ústavu.

Listinný dôkaz - GPS ako i úradný záznam v súvislosti s pracovným pomerom obžalovaného X. T. preukázal - že tento v žalovanom období bol zamestnaný u predmetnej Taxi služby. Na výkon svojej práce používal predmetné

motorové vozidlo typu Renault Fluence, bielej farby. Z predmetného dňa predmetný GPS - usvedčil obžalovaného X. T. (tento bol užívateľom a šoférom predmetného motorového vozidla, na ktorý sa viazala GPS) z predmetného žalovaného skutku.

K skutku bodu 2/

Medzi odsúdenými L. O. U., X. T. R. D. V. F. došlo ku vzájomnej dohode ohľadom vykonania lúpežného prepádnutia peňažného ústavu - Slovenskej sporiteľne na ulici Čavojského č. 1/B v Bratislave. Tu bolo použité motorové vozidlo, ktoré na tento deň mal prenajaté obžalovaný V. F.. Išlo o motorové vozidlo typu AUDI A6. Toto motorové vozidlo bolo prenajaté od spoločnosti Porsche Inter Auto Slovakia, s.r.o. Dňa 27. júna 2012 ako bolo preukázané - motorové vozidlo, ktoré užíval tiež typu AUDI A6 odovzdal do servisu na Zlatých pieskoch. Tu v servise bolo až do 2. júla 2012. Od ča su 09.15 hod. predmetného dňa do 16.30 hod. predmetného dňa mal zapožičané motorové vozidlo AUDI A6. K lúpežnému prepádnutiu peňažného ústavu došlo v čase o 15.00 hod. Zároveň opätovne odsúdenému L. U. bola odovzdaná zbraň, ktorú použil pri lúpežnom prepádnutí. Opätovne obžalovaný V. F. zisťoval, či je možné vojsť do peňažného ústavu spôsobom či je niekto na okolí. Medzitým si odsúdený L. U. obliekol na rifle tepláky, mikinu, biele tenisky a natiahol si kuklu a zobral zbraň. Keď otvoril dvere

na pobočke vyťahol predmetnú zbraň s tým, že od pracovníkov banky žiadal peniaze a v súlade s výrokovou časťou rozsudku. Tieto skutočnosti boli navyše potvrdené i výpoveďami svedkov M. F., Y. P., U. L., listinným dôkazom - pachová stopa sa zhodovala s porovnávacou pachovou stopou odsúdeného L. U.. Po tom, čo odsúdenému L. U. boli odovzdané peniaze v celkovej výške 4 175,- Euro odišiel z pobočky aj s peniazmi a nastúpil do motorového vozidla, v ktorom boli obaja odsúdení X. T. R. D. V. F.. Peniaze si opäť rozdelili.

I keď v tejto časti obžalovaný V. F. vypovedal - v pôvodnom konaní ohľadom predmetného skutku, že sa on nedopustil z dôvodu, že v predmetnom čase sa nachádzal na inom mieste a k tejto súvislosti navrhol vo veci vypočuť svedkov - U. U. R. U. I. - súd ku týmto svedkom konštatoval.

Svedkovia U. U. bol prvýkrát v prípravnom konaní vypočutý dňa 9. januára 2013 a svedok U. I. bol prvýkrát vypočutý v prípravnom konaní vypočutý dňa 1. februára 2013. Ani jeden z nich spontánne neuviedol, že obžalovaný V. F. sa v predmetnom podniku s nimi mal zdržiavať konkrétne dňa 27. júna 2012 a to v čase o 15.00 hod. Obaja svedkovia vypovedali, že to malo byť v lete v roku 2012 - presný mesiac si nepamätali. Až na konkrétnu otázku vyšetrovateľa obaja zhodne vypovedali, že obžalovaný bol v podniku 27. júna 2012. Navyše na hlavnom pojednávaní svedok U. I. vypovedal, že do podniku Labene obžalovaný V. F. chodieval. Z predmetného vyplýva, že je nereálne, aby obaja svedkovia si pamätali presný dátum návštevy obžalovaného V. F., keď tento ako bolo vyššie uvedené podľa výpovede svedka U. I. do podniku chodieval, a nebol tu len jeden raz.

Tak ako to bolo konštatované i v rozsudku Krajského súdu Bratislava, zo dňa 4. septembra 2013 (sp.zn. 4 To/73/2013) - súd vo veci opätovne dáva do pozornosti, že svoje rozhodnutie o vine (v tomto konaní - po povolení obnovy konania) neoprel iba o doznávajúcu výpoveď t.č. odsúdeného L. U.Č. (ktorý tiež po tom, čo bola povolená obnova konania - poprel spáchanie žalovaných skutkov ako obžalovaným V. F., Z. C. Z.Č.. D. X. T.) - ale vychádzal a preto rozviedol i dôkazy, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní pred povolenou obnovou konania - osôb, ktoré sa nachádzali na mieste činu a popísali priebeh skutkového deja.

Vo veci boli zadokumentované i nepriame dôkazy - znalecké dokazovanie, GPS systém motorového vozidla, ktoré použil v tomto konaní už odsúdený Viliam Galbavý, správy a vyjadrenia viacerých subjektov, ktoré poskytli v kritickom čase motorové vozidlá obžalovanému V. F..

Na základe GPS systému vozidla - ktoré t.č. odsúdený X. T. používal i v čase skutkového deja - pred spáchaním i po spáchaní toto vozidlo, v ktorom sa mali všetci traja nachádzať sa pohybovalo i po ulici Sološnícka - kde v tomto čase býval obžalovaný V. F.. Vzhľadom na umiestnenie ulice Sološnícka (Bratislava IV) - páchatelia nemali žiadny dôvod, aby sa na ulici Sološnícka nachádzali. Túto ulicu nemali v ceste ani počas ich prepravy na miesto činu uvedeného v bode 1/ a ani po jeho spáchaní. Pohyb vozidla a prítomnosť vozidla odsúdeného X. T. použitého pri spáchaní skutku bezprostredne pred a po spáchaní skutku na ulici, na ktorej býval v tomto čase obžalovaný V. F. - hoci ide o ulicu, po ktorej páchatelia nemali iný dôvod prechádzať pred a po skutku svedčí pre hodnotnosť tých výpovedí odsúdeného L. U., ktorými označil za jedného zo spolupáchatel'ov V. F. (súd dáva do pozornosti výpis mapy predmetnej ulice a jej umiestnenie).

I počítačový systém taxislužby Prima Taxi bolo zistené, že dňa 28. mája 2012 (skutok pod bodom 1/ t.č. odsúdený X. T. realizoval cez dispečing poslednú objednávku zákazníka o 10:57 hod.

Čo sa týka skutku pod bodom 2/ - pokiaľ ide o časové obdobie 27. jún 2012 - čas od 09:15 hod. do dňa 27. júna 2012 do 16:30 hod. si od spoločnosti PORSCHE INTER AUTO, s.r.o. Dolnozemská 7, Bratislava prenajal motorové vozidlo značky Audi A6 - evidenčné číslo vozidla: BL XXX V., farby Aventurin blue, pearl efect. Od tejto istej spoločnosti si prenajal i motorové vozidlo značky Audi A3, evidenčné číslo vozidla BL XXX N., a to odo dňa 28. júna 2012 od 08:30 hod. do dňa 29. júna 2012 do 15:00 hod. tvrdenia obžalovaného V. F. - t.j., že dňa 27. júna 2012 mal k dispozícii motorové vozidlo značky Audi A6, evidenčné číslo: BL XXX V., ktorého vlastníčkou mala byť matka jeho priateľky - boli nepravdivé. Obžalovaný predmetné motorové vozidlo totiž odovzdal do servisu AUDI na Zlatých Pieskoch dňa 27. júna 2012 o 09:15 hod kde ostalo až do dňa 2. júla 2012.

Pokiaľ išlo o výpovede svedkov U. U. (tohto svedka spomínal vo svojej výpovedi i svedok U. G. - po tom, čo bola povolená obnova konania)

a U. I. - ktorí v pôvodnom konaní obžalovanému V. F. „robili alibi“ ohľadom skutku pod bodom 2/ - súd poukazuje, že je nereálne, aby si predmetní svedkovia, ktorí boli vypočutí so značným odstupom času pamätali presný deň návštevy obžalovaného V. F. v predmetnom podniku - vzhľadom i na výpoveď

svedka U. I., ktorý navyiac k osobe obžalovaného vypovedal, že tento v predmetnej prevádzke nebol len jediný raz.

Hodnovernosť výpovede t.č. odsúdeného L. U. nebola osamotená, pretože jej hodnovernosť bola podporená i ďalšími dôkazmi, ktoré v predmetnej veci boli vykonané (v tejto súvislosti súd poukazuje - že odsúdený L. U. ako druhého spolupáchateľa označil t.č. odsúdeného X. T. - čo bolo tiež dokazovaním preukázané).

Okrem toho v pôvodnom konaní - t.č. odsúdený L. U. tvrdil, že keď sa dozvedel, že ho hľadá polícia (prostredníctvom televízie Joj -krimi noviny) vycestoval za asistencie odsúdeného X. T. R. V. F. do zahraničia - do Bulharska. Letenka

to Bulharska bola zakúpená elektronicky - kontaktné telefónne číslo bolo telefónne číslo evidované na osobu G. Š. - ide osobu, na ktorú bolo evidované vozidlo používané odsúdeným X. T. Len ťažko si možno predstaviť takúto spoluprácu odsúdených, ak by nebola motivovaná spoločnou snahou zabezpečiť, aby jeden zo spolupáchateľov identifikovaný na kamerových záznamoch (t.č. odsúdený L. U. - ku ktorému podľa výpovede obžalovaného V. F. mal tento nie priaznivý vzťah) nebol zaistený, čo by v konečnom dôsledku mohlo viesť aj k odhaleniu ďalších obvinených.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutky sa stali a že ho spáchali obžalovaní a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pokiaľ ide vyhodnotenie dôkazov, ktoré boli vykonané po tom, čo bola na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 2 Nt/12/2014-40, zo dňa 4.septembra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 Tos 112/2014, zo dňa 27.novembra 2014.

V predmetnej veci boli vypočutí obžalovaný V. F.Ú.G.Ý., F. U. G.Ý., U. Z.Š., L.Á.O. U.Č. R. X. T.Ý..

Pokiaľ išlo o výpoveď obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. počas dokazovania poprel spáchanie skutkov pod bodom 1/ a 2/ v celom rozsahu z jeho strany.

Vypovedal, že nemal vedomosť o tom, kto predmetné lúpežné prepadnutia vykonal, pretože o predmetných dvoch lúpežniach mu nebolo nič známe. Nebolo mu známe, kto predmetné lúpeže vykonal. O tom, že predmetné lúpeže v bode 1/ a 2/ mal namiesto jeho osoby spáchať svedok U. G.Ý. F. D. Y. D. F. U. Z.Š.R. a v mesiaci január 2014 (t.j. v čase keď predmetný trest odňatia slobody on vykonával).

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka U. G.É.B. - túto súd v tomto štádiu konania - t. j. po tom, čo bola povolená obnova konania - ako nevieryhodnú a v celom rozsahu v rozpore ustanovením § 131 ods. 1 Tr.por. - na základe, ktorého po tom, čo bol zo strany poučený - je povinný vypovedať pravdu, nič nezamĺčovať.

1./ - na hlavnom pojednávaní dňa 13.apríla 2015 - rozporne vypovedal ohľadom samotnej trasy, ktorá bola vykonaná ako pri skutku pod bodom 1/, tak i pri skutku pod bodom 2/.

Ohľadom skutku pod bodom 1/ vypovedal:

-išli od nákupného strediska Billa (Saratovská ulica, Bratislava)

-cez Metrologický ústav

-zastavili s motorovým vozidlom na parkovisku pri Základnej škole Karloveská ulica, Bratislava - na 3-4 minúty

-na tomto parkovisku (pri základnej škole Karloveská Bratislava) - prešli cez Karlovu Ves - po ulici Karloveská (nie teda cez ulicu Kuklovská, Dlhé Diely), cez Karlovu Ves, Mlynská dolina, ZOO, išli smerom na Patrónku - (predajňa Yamaha), ulica Pražská, Račianske Mýto, Ymka, zimný štadión, Ružinovská nemocnica, prepád predmetnej banky (svedok neuviedol predmetné miesto - len ružinovská nemocnica, zabočenie doprava ku novostavbám).

Svedok tiež vypovedal, že takto kým prišli na predmetné miesto sa vozili v motorovom vozidle asi hodinu až hodinu a pol.

Trasa naspäť podľa výpovede predmetného svedka:

-príchod cez Karlovu Ves - Casey, Molecova ulica, Dlhé Diely, Metrologický ústav, Lamač (do mestskej časti Dúbravky naspäť neprišli lebo bolo odbočené do mestskej časti Lamač)

V tejto súvislosti súd poukazuje na predmetné GPS z predmetného dňa 28.mája 2012 -

-trasa je uvedená inak ako vypovedal svedok a to v smere tam ako i v smere naspäť

-a navyše - čas, ktorý mal byť od začiatku po predmetnú lúpež je od 12:24 hod. - 13:26 hod. - t.j. hodina. a teda nie ako vypovedal svedok, že kým vykonali predmetné lúpežné prepadnutie sa vozili na motorovom vozidle asi hodinu, hodinu a pol.

Taktiež výpoveď v časti kde svedok vypovedal, že za čas, čo sedeli v motorovom vozidle (keď išli na miesto skutku) spoločne on s odsúdeným požívali tabletky, ktoré zapíjali alkoholom - podľa názoru súdu nemôže obstať a to z dvoch dôvodov:

-súd poukazuje na znalecký posudok z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria - MUDr. Natáliou Dimovou a Doc. MUDr. Eduardom Kolibášom, CSc.

Navyše je potrebné uviesť vo vzťahu ku svedkovi U. G.É.U., že v prípade, že mal jesť lieky a zapíjať alkoholom (čo sám svedok vypovedal) - s odstupom viac ako tri roky by si ces-

tu nepamätal tak ako to uvádzal s podrobnosťami (napr. kde stáli, aký dlhý čas stáli...).

-ako i skutočnosť, že vzhľadom na opísané skutočnosti svedkom U. G.Ý.U. - by bolo vylúčené dokončiť v takom stave žalovaný skutok zo strany t.č. odsúdeného L.Á.na U.Č.R. - vzhľadom už i napr. na samotnú motoriku.

Ohľadom skutku pod bodom 2/ - je taktiež rozdielne uvedená samotná trasa na predmetné miesto oproti dokazovaniu, ktoré v predmetnej veci bolo vykonané,

-rozdelenie peňazí,

-predmetné skrytie zbrane, ktorá bola použitá pri spáchaní žalovaného skutku.

Kým obžalovaný V. F.Ú.G.Ý. vo svojom podaní, ktoré adresoval po tom, čo bol odsúdený tunajším súdom - doručil písomné podanie zo dňa 7.10.2013 - v ktorom uviedol, že mal vedomosť (až do dňa predmetného podania) - kde mal U.Č. schovanú zbraň a ktorú používal na lúpeže,

Ohľadom predmetnej zbrane rozdielne vypovedal - svedok U. G.Ý. - jednak vo svojom písomnom podaní zo dňa 03.02.2014 (sp.zn. 2 Nt/12/2014) - že z dôvodu, že sa mu zbraň nepodarilo speňažiť - nechal ju schovanú (on svedok U. G.Ý. R. O. teda U.Č.) a bol ju ochotný vydať za prítomnosti právneho zástupcu. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že predmetnú zbraň odložil (opätovne svedok U. G.Ý. R. O. teda U.Č.) do hydrantu na ulici Saratovská č. X, na prvom poschodí v mesiaci október 2012. Súd v tejto súvislosti podotýka, že trvalé bydlisko t.č. odsúdeného L.Á.na U.Č.R. V. F.Á. Č.. XX, Bratislava a nie Saratovská Č.. X.

-súd ohľadom predmetného stretnutia v na otvorenom oddieli vypovedal tiež rozporne oproti výpovedi svedka U. Z.Š.R..

Svedok U. Z.Š. bol v predmetnej veci vypočutý v pozícii svedka. Mal to byť on, ktorý mal byť „akýmsi sprostredkovateľom“ na otvorenom oddelení v Ústave na výkon väzby na Chorvátskej ulici č. 5, Bratislava.

Súd v danom prípade mal skutočne preukázané, že predmetné osoby - U. Z.Š., U. G.Ý. R. V. F.Ú.G.Ý. mohli byť na otvorenom oddelení v Ústave na výkon väzby Bratislava, Chorvátska č. 5.

Napovedal tomu listinný dôkaz - správa od Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody- z ktorej vyplynulo, že dôjsť ku osobnému kontaktu medzi týmito tromi osobami muselo byť v čase od 28.januára 2014 do 04.februára 2014. nebolo to tak štyri dni - ako to uvádzal obžalovaný V. F.Ú.G.Ý., ale temer sedem dní.

Z ich strany mohlo dôjsť teda ku vzájomnému osobnému kontaktu.

Rozpory v ich výpovediach však už vznikli na začiatku a to ohľadom poznania ich osôb pred predmetným dátumom.

Svedok U. Z.Š. D.L.R. D.Ž.R.É.B. V. F.Ú.G.É.B. vypovedal, že tohto spoznal na predmetnej eskorte otvoreného oddelenia. Taktiež vypovedal, že pred predmetnou udalosťou sa nepoznal ani so svedkom U. G.Ý.U..

Podľa jeho výpovede (U. Z.Š.R.) F. X.Š.ak D.Ž.R.Ý. V. F.Ú.G.Ý. O. F. U. G.Ý.U. poznať. A vlastne on ich mal zoznámiť.

Tomuto však nekorešponduje výpoveď samotného U. G.É.B. R. V. F.Ú.G.É.B. - ktorí predmetné skutočnosti popreli. Obaja zhodne vypovedali, že sa poznali od malička - zo sídliska.

V tejto súvislosti ohľadom výpovede svedka U. Z.Š.R. súd poukazuje na ďalšiu skutočnosť (výpoveď na č. I. 1394) - „keď Sulo /obžalovaný V. F.Ú.G.Ý.) zbadal na predmetnom oddelení Slinťáka (svedok U. G.Ý.) - tak sa Sulo celý roztriasol, že si nevedel urobiť tam ani čaj ani kávu“. Predmetnú skutočnosť, z akého dôvodu sa mal „roztriasť obžalovaný F.Ú.G.Ý.“ - F. U. Z.Š. na hlavnom pojednávaní nevysvetlil. Táto okolnosť nedáva logiku - keďže dokazovaním svedok U. Z.Š. vypovedal (a svedok U. G.Ý.) na hlavnom pojednávaní potvrdil, že predmetné lúpeže dokonal on a nie obžalovaný V. F.Ú.G.Ý. - mala by byť situácia opačná - mal to byť svedok U. G.Ý., ktorý by sa mal báť obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. a nie opačne. Preto taktiež v tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. K.o dňa 13.apríla 2015 (t.j. po tom, čo bola povolená obnova konania) - keď obžalovaný V. F.Ú.G.Ý. vypovedal, že on nevedel kto spáchal predmetné žalované lúpeže pod bodom 1/ a 2/.

Taktiež opäť je nelogická časť výpovede svedka U. Z.Š.R., ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 13.apríla 2015

v tej časti, že keď sa už všetci traja (F.Ú.G.Ý., Z.Š., G.Ý.) rozprávali o predmetnej veci - svedok Marek Tomeš povedal, že právnenému zástupcovi JUDr. P. L.É.U. napíše list ohľadom veci.

V predmetnej veci je skutočne založený list (v spise sp.zn. 2 Nt//2014) s dátumom 03.02.14 ako i osobne podaný návrh na obnovu konania zo strany predmetného právneho zástupcu dňa 24.02.2014 - ale v tejto súvislosti súd poznáva - že v tomto čase keď malo dôjsť medzi nimi ku osobnému kontaktu (U. G.Ý., U. Z.Š., D.Ž.R.Ý. V. F.Ú.G.Ý.) - obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. predmetný ten istý právny zástupca zastupoval vo veci sp.zn. 3 T/102/2002 Okresného súdu Bratislava III (a to už od 23.09.2013 - kedy sa predmetný obhajca ospravedlnil na toto hlavné pojednávanie - plnomocenstvo o zastupovaní chýba). Znamená to, že predmetný právny zástupca obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. zastupoval skôr - ako mu o predmetnej veci napísal podanie svedok U. Z.Š..

Taktiež nie je pravdivá ani časť výpovede svedka U. Z.Š.R., že on bol na predmetnej eskorte so svedkom U. G.Ý.U. asi dva - tri týždne (z predmetnej správy nevyplynuli tieto skutočnosti - svedok U. G.Ý. nastúpil výkon trestu v tomto zariadení dňa 20.januára 2014 (a bol tu do 11.februára 2014) a svedok v tomto zariadení bol až od 28.januára 2014 do 4.februára 2014).

Taktiež je nelogické - keďže sa U. Z.Š. pred spáchaním skutku nepoznal so svedkom U. G.Ý.U., aby sa práve tento práve tomuto svedkovi pochválil, že predmetné lúpeže spáchal on.

Naopak svedok U. G.Ý. X., Ž.W. F. U. Z.Š.R. poznal z minulosti (z baru).

Opätovne súd poukazuje na rozporné časti výpovedí svedkov U. Z.Š.R. R. U. G.É.B. ohľadom predmetného otvoreného oddielu - priznania U. G.É.B. F. U. Z.Š.D. ohľadom predmetných dvoch lúpežných prepadnutí.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedka X. T.É.B. tento po tom, čo vo veci bola povolená obnova konania - vypovedal, že na predmetných lúpežných prepadnutiach sa osobne zúčastnil odsúdený L.Á.O. U.Č. R. F. U. G.Ý..

Je úplne nepochopiteľné zo strany tohto svedka - že tento počas dokazovania v pôvodnom konaní neuviedol osobu U.

G.É.B., ktorá podľa výpovede svedka U. G.É.B. R. C. F. X. T.É.B. mala skutky spáchať.

Je síce pravdou, že on osobu obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. ani v tomto pôvodnom konaní neuvádzal. Obaja - V. F.Ú.G.Ý. C. X. T.Ý. sa poznali dlhé časové obdobie niekoľko rokov (preukázané z iných konaní bolo, že i v minulosti boli odsúdení ako spolupáchatelia) a i z týchto skutočností je preto ťažko akceptované, že v prípade, že by skutky nespáchal obžalovaný V. F.Ú.G.Ý. V. Z. D.Ú.Y.Ý. X. T.Ý. nechal bez povšimnutia a bolo by mu ľahostajné, že obžalovaný V. F.Ú.G.skÝ. by bol neprávom odsúdený na niekoľko rokov. Navyiac keď podľa ich výpovedí boli a sú v priateľskom vzťahu.

Preto predmetné výpovede svedkov - U. G.É.B., U. Z.Š.R., X. T.É.B. - ktoré boli po tom, čo bola povolená obnova konania - vyhodnotil ako účelové snahou pomôcť obžalovaného V. F.Ú.G.É.B. vyvinieť zo žalovanej trestnej činnosti.

Je to síce len v teoretickej rovine (a obhajoba by mohla namietat špekulatívnosť zo strany súdu) - ale nemožno nevylúčiť i okolnosť, ktorá sa mohla sledovať - v prípade neskoršieho trestného stíhania svedka U. G.É.B. (keďže tento v tomto štádiu konania sa ku skutku pod bodom 1/, 2/ priznal) - nie je problém v novom konaní vytvoriť dôkaznú núdzu - napr. tým, že odsúdený X. T.Ý. R. V. F.Ú.G.Ý., ako i sám U. G.Ý. by v trestnej veci (kde by ako obvinený vystupoval už U. G.Ý.) odmietli vypovedať - a toto by reálne vylúčilo možnosť ďalšieho stíhania v tomto konaní svedka U. G.É.B..

Potrebné si je uvedomiť, že všetky tri osoby - svedkovia U. G.Ý., U. Z.Š. ako i obžalovaný V. F.Ú.G.Ý. boli i keď krátky čas na jednom oddiele vo výkone trestu odňatia slobody - Bratislava, Chorvátska č. 5. Obžalovaný Branislav Súlovský bol v tejto veci v pôvodnom konaní vo väzbe a následne vo výkone trestu od 28. augusta 2012.

Svedok U. G.Ý. bol vo výkone trestu odňatia slobody od 20. januára 2014. K jeho priznaniu prišlo po tom, čo bol vo výkone trestu odňatia slobody (spoločne F. V.F. F.Ú.G.Ý.U. - január 2014). Tu súd poukazuje opätovne na priateľské vzťahy - medzi obžalovaným V. F.Ú.G.Ý.U. R. F. U. G.Ý.U. - (obaja to totiž zhodne potvrdili) - že by U. G.Ý. taký dlhý čas (dva roky) - vediac, že obžalovaný

V. F.Ú.G.Ý. nemal podľa jeho výpovede spáchať predmetné lúpeže nevypovedal o svojej trestnej činnosti.

Súd preto predmetné výpovede vyhodnotil ako nedôveryhodné.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho trestného činu - zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák.

Obžalovaný spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, činom spôsobil väčšiu škodu a závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

Závažnejšou formou páchatelstva je spolupáchatelstvo (§ 20 Tr. zák.). trestný zákon spolupáchatelstvo v § 20 definuje takto: „Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.“

Z uvedenej definície spolupáchatelstva vyplývajú nasledovné podmienky:

- spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb (objektívna podmienka),
- úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka).

Pre spoločné konanie je charakteristická priama a osobná účasť na čine. Spoločné konanie spočíva v tom, že každý z páchatelov môže uskutočniť celé konanie, každý môže vykonať len časť konania predpokladaného v skutkovej podstate a každý zo spolupáchatelov vykoná určitú činnosť, ktorá sa až ako celok posudzuje ako trestný čin.

V bode 1/ výrokovej časti rozsudku - vzájomná ústa dohoda medzi t.č. odsúdenými L. U. R. X. T. R. D. V. F., zadováženie motorového vozidla a odvezenie na predmetné miesto činu - t.č. odsúdeným X. T., zadováženie krátkej strelnej zbrane čiernej farby, rukavíc čiernej farby, kukly, inštruovanie ohľadom predmetného skutku zo strany obžalovaného V. F., vykonanie skutku t.č. odsúdeným L. U., vzájomný odchod motorovým vozidlom t.č. odsúdeným X. T., D. V. F. R. Z..Č.. D. L. U. R. O. E. P. U. D. R. D. L. U. R. X. T..

V bode 2/ výrokovej časti rozsudku - vzájomná ústna dohoda medzi obžalovaným V. F. R. Z..Č.. D. L. U. R. X. T., K. M. Z..Č.. D. L. O. U. P. P. F. - R. K. Z..Č.. D. X. T. na P. U. X. D. V. F. na jej zakúpenie, úprava predmetnej kukly na menšiu zo strany t.č. odsúdeného X. T., zavezenie pred predmetnú pobočku peňažného ústavu t.č. odsúdeným X. T. R. D. V. F. a odovzdanie inštrukcií obžalovaným V. F., odovzdanie krátkej zbrane zo strany obžalovaného V. F. D. L.Á. U., po dokonaní skutku nástup do motorového vozidla a odvezenie sa na miesto kde si vzájomne rozdelili peniaze z predmetného lúpežného prepadnutia.

Pri spolupáchatelstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatelov použil násillie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si spolupáchatelia môžu rozdeliť ako to bolo i v týchto prípadoch.

Na naplnenie pojmu spolupáchatelstvo podľa § 20 Tr. zák. nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie,

hoci aj v podriadenej úlohe, avšak príspevie je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a tak je objektívne a subjektívne zlozkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie. Hrozba bezprostredného násilia je hrozba takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Táto hrozba je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a ostatných okolností zrejmé, že násilie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli páchatel'a. Tieto skutočnosti boli dokazovaním tiež preukázané a to konkrétne vo vzťahu ku poškodeným zo strany t.č. odsúdeného L. U. vo vnútri jednotlivých peňažných ústavoch - jednotlivé poškodené vyzval, aby mu odovzdali peniaze a následne na to na ne mieril zbraňou za účelom, aby tieto z jednotlivých šuflíkov - vybrali peňažné hotovosti a to v bodoch 1/, 2/ výrokovej časti rozsudku.

Úmyslom obžalovaného bolo zmocnenie sa pre neho cudzích vecí - finančných prostriedkov. Zjednal možnosť s vecami nakladať s vylúčením toho, kto ju dosiaľ mal vo svojej moci. Išlo teda o prevedenie faktickej moci nad vecami z oprávnenej osoby na páchatel'a. I keď poškodení neboli vlastníkami týchto peňazí - mali ich vo svojej dispozícii. Pre obžalovaného však išlo o cudziu vec.

Protiprávnym konaním bola spôsobená poškodeným škoda väčšia zo strany obžalovaného - (§ 125 ods. 1 Tr. zák.) -v celkovej výške - 9 405,- Euro.

Protiprávne konanie v bodoch 1/, 2/ výrokovej časti rozsudku bolo dokonané závažnejším spôsobom konania a to trestný čin bol spáchaný so zbraňou (§ 122 ods. 3 Tr. zák.). Zbraň v danom prípade slúžila t.č. odsúdenému Jánovi Mihalovičovi na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu - na takýto účel ju mal pri sebe.

Súd v danom prípade neskúmal podrobne o ako akú zbraň v jednotlivých prípadoch išlo - z výpovede jednotlivých poškodených bolo preukázané, že t.č. odsúdený mal v ruke zbraň - potvrdil to i sám t.č. odsúdený L. U.. Navyiac podľa § 122 ods. 3, veta posledná Tr. zák. - trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individuálizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatel'a a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatel'a a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť

zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči, ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

Obžalovanému súd uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov.

Trestný čin lúpeže je oproti ostatným trestným činom špecifický v tom, že má kumulatívne dva primárne objekty. Je to chránená osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť.

V neposlednom rade je potrebné konštatovať, že ide v súčasnosti o vysoko rozvinutú trestnú činnosť, najmä na potrebu radikálne riešiť veľmi rýchlo sa rozširujúci druh trestnej činnosti za účelom bezprácného zisku a preto súd dospel k záveru že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné v prípade uznania viny ukladať tresty odňatia slobody nepodmienečného charakteru.

V súlade s vyššie citovaným ustanovením výmera uloženého trestu u obžalovaného splní nielen preventívny účel trestu, ale najmä represívny účel a zabezpečí izoláciu obžalovaného pred spoločnosťou a obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti.

Takýto druh trestu a takáto výmera podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu do budúca zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby následne viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

Z odpisu registra trestov ako i z pripojeného spisu bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 3 T/102/2002-392, bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr.zák. (účinného do 31.decembra 2005). Skutok bol dokonaný dňa 7.mája 2001. Rozsudok vo veci bol vyhlásený dňa 4.februára 2014 - s tým, že v tom čase ešte rozhodnutie - rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2 T/47/2013 bol právoplatný. Podľa § 44 (zrejme Tr.zák.) súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2 T/47/2013.

Z odpisu registra trestov - č. I. - vo vzťahu k obžalovanému vyplynulo celkovo osem záznamov.

V odpise registra trestov bolo i odsúdenie bývalým Obvodným súdom Bratislava IV - sp. zn. 1 T/32/1991, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 247 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a uložený mu bol nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dva roky. Predmetný trest bol vykonaný dňa 9. júna 1996.

Z predmetného spisu bolo preukázané, že žalovaný skutok zo strany obžalovaného bol dokonaný v roku 1991.Rozsudok bol vyhlásený dňa 26.novembra 1991. Obžalovaný v čase spáchania skutku bol mladistvý. Obžalovaný tak bol uznaný vinným podľa § 247 ods. 4 Tr.zák. (účinný podľa zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov) a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní dva roky. Predmetný výkon trestu vykonal 9.júna 1996.

Podľa i v tom čase platného ustanovenia - (v súčasnosti § 121 ods. 2, veta prvá Tr.zák. - upravené znenie) - o tom, či sa odsúdenie mladistvého na trest odňatia slobody zahladzuje, rozhodne súd, prihliadajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu.

V predmetnom spise o zahladení odsúdenia nebolo rozhodnuté.

V tomto konaní súd preto by mal postupovať podľa § 7 ods. 1 Tr.por. - vyriešenie predbežnej otázky.

Vzhľadom však na podanie správy zo dňa 27.novembra 2014 (č. I. 1454) keďže ohľadom správania v tom čase mladistvého V. F.G. vzhľadom na značný časový odstup neexistuje dokumentácia (a nebolo možné sa zo strany ZVJS sa k tejto otázke vyjadriť) súd musel vychádzať zo zásady - „v prospech obžalovaného“ - a preto v predmetnej veci mal za to, ako by bolo vyššie uvedené odsúdenie zahladené v súlade s ustanovenia Trestného zákona (týkajúce sa mladistvého).

Vo vzťahu ku obžalovanému súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti (§ 36 Tr.zák.) a ani priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.).

Obžalovanému súd uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a to tak, že podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 3 T/102/2002-392, zo dňa 4.februára 2014, právoplatný dňa 23.júna 2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Ako bolo preukázané z odpisu registra trestov a z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3 T/51/1997 bol naposledy vo výkone trestu odňatia slobody so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia (druhá nápravnovýchovná skupina) v čase od 5. apríla 2000 a podmienene bol prepustený dňa 16. júna 2000.

V skúšobnej dobe podmienene prepustenia sa osvedčil v súlade s ustanovením § 64 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov. Od uvedeného času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci nebol.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu v piatich vyhotoveniach.